

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (81)691

Vol. 1981/0203

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(81) 691 endelig udg.

Bruxelles, den 19. november 1981

FJERDE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

vedrørende gennemførelsen af programmet for finansiel og
faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande

(pr. 31. juli 1981)

KOM(81) 691 endelig udg.

INDHOLD

- I INDLEDNING**
- II BESKRIVELSE**
 - a) Generelt
 - b) Programmerne 1976-1980
 - c) 1981-programmet
- III GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMET**
 - a) Generelt
 - b) Gennemførelses hastigheden
 - c) Udviklingen i de enkelte programmer og projekter
- IV SÆRLIGE EMNER**
 - a) Samfinansiering
 - b) Forundersøgelser og faglig bistand
- V KONKLUSIONER**

I. INDLEDNING

I henhold til forordningen om Fællesskabets program for finansiel og faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande (1) skal Kommissionen en gang om året underrette Europa-Parlamentet og Rådet om forvaltningen af dette program. Det foreliggende dokument er den fjerde beretning (2) af denne art, og det omfatter gennemførelsen af alle programmer til fordel for ikke-associerede udviklingslande fra 1976 og frem til den tolv månedersperiode, der sluttede 31. juli 1981.

Dette bliver imidlertid den sidste beretning, der følger dette mønster præcist. De proceduremæssige ændringer som følge af vedtagelsen af ovennævnte forordning i februar i år bevirker, at fremtidige beretninger nødvendigvis må afvige lidt tids- og indholdsmæssigt. For det første vil de blive forelagt væsentligt tidligere på året, end det hidtil har været tilfældet, og de kommer til at omfatte den tolv månedersperiode, der slutter december året før (i stedet for som nu juli samme år). For det andet vil de ud over den normale oversigt over gennemførelsen af projekterne desuden indeholde en generel gennemgang af det foregående års program. Denne træder i stedet for den årlige gennemgang af programmet, der blev forelagt Rådet under den før 1981 anvendte ad hoc-procedure.

Det er meningen, at den første af disse ændrede beretninger skal forelægges i andet kvartal 1982, omfattende året, der slutter 31. december 1981, og med detaljerede bemærkninger til 1981-programmet. Der bliver således en vis overlapning med den foreliggende beretning.

II. BESKRIVELSE AF PROGRAMMET

II.a. Generelt

Programmet for ikke-associerede udviklingslande fik i 1976 efter en tidligere fællesskabsbeslutning udvidet sine udviklingsaktiviteter til et større geografisk område, og indsatsen til fordel for de fattigste udviklingslande blev forøget.

./.

(1) Rådets forordning 442/81

(2) De tidligere beretninger blev forelagt i 1978, 1979 og 1980 og omfattede den periode, der sluttede 31. juli samme år.

De grundlæggende politiske retningslinjer for programmet er fastlagt i forordning 442/81, og de uddybes i de generelle retningslinjer, som Kommissionen opstiller for hvert af de årlige programmer (1). Disse politiske retningslinjer kan kort gengives således:

- bistanden skal gå til de fattigste udviklingslande og til de fattigste befolkningsgrupper i disse lande;
- bistanden skal i første række tage sigte på udviklingen i landdistrikterne med særlig vægt lagt på forbedring af fødevareforsyningerne;
- en del af midlerne skal anvendes til regionalprojekter (i hvilket tilfælde projekter uden for landbrugssektoren kan komme i betragtning);
- en begrænset del af midlerne afsættes til ekstraordinære foranstaltninger, især genopbygningsprojekter efter katastrofer;
- bistanden ydes som gavebistand og kan anvendes til at dække såvel lokale omkostninger som udgifter i udenlandsk valuta;
- projekterne kan finansieres direkte (autonomt) eller i samfinansiering med medlemsstater eller internationale organisationer;
- tildelingen af midler skal bidrage til at befæste Fællesskabets tilstedeværelse i de store regioner i den tredje verden.

Hvert årsprogram er blevet udarbejdet på grundlag af projektideer, som Kommissionen har indhentet fra de støtteberettigede lande, fra medlemsstaternes bistandsorganer og fra internationale bistandsorganisationer. Udvælgelsen og forberedelsen af projekterne er sket i overensstemmelse med de ovenfor anførte grundlæggende politiske målsætninger, og der er ikke blot blevet taget hensyn til de enkelte projekters tekniske og økonomiske gennemførlighed, men også til nødvendigheden af at udforme et afbalanceret samlet program i overensstemmelse med de forskellige modtagerlandes relative behov.

Der er blevet lagt stor vægt på ønsker fra modtagerlandenes regeringer og på forholdet mellem enkeltprojekter og de pågældende landes samlede udviklingsbehov og prioriteringer. Således er der gjort en øget indsats for at sikre en bedre sammenhæng mellem de aktioner, som Fællesskabet finansierer i de enkelte modtagerlande gennem en række år. For eksempel er bestemte regioner eller sektorer lejlighedsvis blevet udvalgt til prioritetsområder for fællesskabsfinansiering i visse modtagerlande.

Når forundersøgelsen af et projekt er afsluttet, træffer Kommissionen den endelige finansieringsafgørelse efter at have hørt medlemsstaterne. Indtil 1980 foregik denne høring en gang om året, ved at det årlige program i sin helhed blev forelagt Rådet. Fra og med 1981-programmet har Kommissionen imidlertid kunnet indhente en udtalelse om de enkelte projekter fra det finansieringsudvalg, der er nedsat i henhold til den nye ordning. Dette udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand, afholder møde flere gange om året, og projekter kan således behandles, efterhånden som de foreligger, i stedet for at måtte vente, indtil hele programmet er udarbejdet.

./.

(1) Forordningen blev ganske vist først officielt vedtaget i februar 1981, men de grundlæggende politiske retningslinjer var blevet nøje fulgt fra og med 1978-programmet.

II.b. Programmerne 1976-1980

II.b.1. Finansielle midler

De samlede midler, der er til rådighed under programmet for ikke-associerede udviklingslande, er vokset ret hurtigt siden programrets start i 1976 (om end ikke så hurtigt, som Kommissionen selv gerne havde set i betragtning af de påtrængende behov, der skal opfyldes).

Programmets årlige budget steg fra 20,0 mio ECU i 1976 til 138,5 mio ECU i 1980 (1). Stigningen skete i følgende takt (mio ECU):

1976	1977	1978	1979	1980	I alt 1976-80	1981
20,0	45,0	70,0	110,0	138,5	383,5	150,0

Disse midler er opført i EØF's almindelige budget, der skelner mellem årlige forpligtelses- og betalingsbevillinger. Forpligtelsesbevillingerne er "adskilt", og der skal i henhold til Fællesskabets finansforordninger indgås forpligtelser for de til rådighed stående bevillinger i løbet af en toårig periode (dvs. det pågældende budgetår og det følgende år). Hvis der ikke indgås forpligtelser i løbet af denne periode i form af finansieringsafgørelser for bestemte enkeltprojekter, bortfalder midlerne.

Kommissionen anvender den praksis at indgå forpligtelser for hele det nødvendige beløb til et bestemt projekt ved begyndelsen af dette projekt. Naturligvis spredes de betalinger, denne forpligtelse giver anledning til, så over hele gennemførelsesperioden for det pågældende projekt. Ved den type projekter til udvikling af landdistrikter, der finansieres over dette program, er gennemførelsesperioden i almindelighed omkring fem år, men den kan til tider være helt nede på et år eller helt oppe på syv år.

II.b.2. De årlige programmer 1976-1980

Når det årlige budget (forpligtelsesbevillinger) kendes, afsættes en mindre del af midlerne til genopbygning efter katastrofer (indført 1977) samt til afholdelse af administrative udgifter og udgifter til mindre forundersøgelser og faglig bistand (indført henholdsvis 1977 og 1979). De resterende midler fordeles mellem de tre vigtigste geografiske områder (Asien, Latinamerika og Afrika) i overensstemmelse med den vejledende fordeling i de

./.

(1) Af praktiske hensyn anvendes enheden ECU (europæisk valutaenhed) overalt i denne beretning. Den faktisk anvendte enhed har imidlertid både ændret betegnelse og indhold lidt i løbet af programmets levetid fra RE (regningsenhed) i 1976 og 1977 via ERE (europæisk regningsenhed) 1978-1980 til ECU fra og med 1981.

generelle retningslinjer, som Rådet hvert år fastsætter på forslag af Kommissionen. Inden for disse grove geografiske tildelinger udvælges og godkendes de enkelte projekter efter de beskrevne kriterier og procedurer.

Den generelle tildeling af midler under programmerne 1976-1980 fremgår af følgende skema (mio ECU):

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt
Forpligtelsesbevillinger						
- Årligt budget	20,0	45,0	70,0	110,0	138,5	383,5
- Fremført	-	-	-	6,9	11,0	-
I alt I	20,0	45,0	70,0	116,9	149,5	383,5
Særlige poster						
- Katastrofereserve	-	-	2,0	11,1	13,9	27,0
- Admin. udgifter	-	0,2	0,6	1,0	1,7	3,5
- Mindre forundersøgelser/faglig bistand	-	-	-	1,5	1,0	2,5
I alt II	-	0,2	2,6	13,6	16,6	33,0
Geografiske tildelinger						
- Asien	18,0	34,8	43,0	71,9	89,85	257,55
- Latinamerika	2,0	10,0	14,0	19,5	24,35	69,85
- Afrika	-	-	3,5	0,9	14,50	18,90
I alt III	20,0	44,8	60,5	92,3	128,7	346,3
Programmidler i alt (II + III)	20,0	45,0	63,1	105,9	145,3	379,3
Bevillinger, der fremføres	-	-	6,9	11,0	4,2	4,2

Den lejlighedsvis fremføring af midler fra et program til det næste bevirker, at der opstår en mindre uoverensstemmelse mellem de årlige programmidler og størrelsen af budgetbevillingerne det pågældende år, hvilket giver anledning til en særlig kommentar. For eksempel var der på 1978-budgettet i alt opført 70,0 mio ECU i forpligtelsesbevillinger til indgåelse af forpligtelser i 1978 og 1979. Heraf blev der indgået forpligtelser for 63,1 mio ECU i løbet af disse 2 år for projekter i 1978-programmet, mens 6,9 mio ECU blev fremført til 1979-programmet, og der blev indgået forpligtelser for dette beløb i 1979.

En sådan fremføring af midler fra et program til det næste er nødvendig, når det af en eller anden grund er nødvendigt at annullere et projekt i sidste øjeblik (dvs. kort før slutningen af den to-årige forpligtelsesperiode). I en sådan situation er det normalt umuligt straks at foreslå et nyt projekt til det pågældende program, og midlerne overføres i stedet til et eksisterende projekt i næste års program, der allerede er færdigbehandlet og klart til, at der kan indgås forpligtelser. Et tilsvarende beløb frigøres naturligvis i budgettet for dette næste program, men der er et helt år tilbage til at indgå forpligtelser for disse midler hvilket giver tilstrækkelig tid til at finde et erstatningsprojekt.

Denne procedure har faktisk kun været anvendt i meget få tilfælde, når et projekt er blevet annulleret på grund af en ændring i modtagerens politik, eller når det er blevet klart, at et projekt ikke kan opfylde Kommissionens forundersøgelseskriterier. Imidlertid er en vis fleksibilitet nødvendig for at klare sådanne tilfælde, og den her beskrevne fremgangsmåde tjener det vigtige formål at forhindre bortfald af midler, samtidig med at den er i fuld overensstemmelse med Fællesskabets finansforordninger. Det skal understreges, at denne fremgangsmåde kun medfører en overførsel af midler mellem programmer og ikke en overførsel mellem budgetter. Der skal stadigvæk indgås forpligtelser for alle budgetmidler før udgangen af den pågældende to-årsperiode.

II.b.3. Beskrivelse af programmerne 1976-1980

II.b.3.i. Generelt

Forskellige aspekter af disse programmer behandles indgående i de følgende afsnit. Det kan imidlertid være nyttigt at sætte programmet i perspektiv ved hjælp af nogle grundlæggende statistiske oplysninger.

Under de 5 programmer, der er blevet gennemført mellem 1976 og 1980, er der i alt indgået forpligtelser for 379,3 mio ECU til bestemte projekter eller programmer (99% af de til rådighed stående budgetmidler) (1). Disse midler blev bevilget til i alt 150 enkeltaktioner (2) i 24 forskellige modtagerlande (samt 15 modtagerorganisationer).

Gennemsnitsindkomsten per capita i de lande, der modtager bistand under dette program, er 240 US \$, spændende fra 90 US \$ i Bangladesh til 910 US \$ i Den dominikanske Republik (kun katastrofehjælp). Den samlede befolkning i modtagerlandene er af størrelsesordenen 1 250 mio eller omkring 60% af den samlede befolkning i udviklingslandene (3). Meget groft beregnet repræsenterer midlerne i programmet for de ikke-associerede lande et samlet bidrag per capita på 0,3 ECU for perioden 1976-1980. Dette er således fortsat langt mindre end de 8,3 ECU per capita, der blev stillet til rådighed for AVS-gruppen i form af finansiel og faglig bistand under EUF IV i samme tidsrum.

./.

(1) Den resterende 1% er det lille beløb, der fremføres til 1981-programmet.

(2) De mindre aktioner, der finansieres fra posten for faglig bistand, er ikke optalt særskilt her; i stedet er posten til faglig bistand og administrative omkostninger hvert år medregnet som en aktion.

(3) De her anvendte befolknings- og indkomstdata er taget fra Verdensbankens årsberetning for 1980 og repræsenterer i de fleste tilfælde skøn for 1978.

Af de 150 enkeltaktioner, der er finansieret over disse programmer, er i alt 70 (repræsenterende 44% af de samlede programmidler) blevet samfinansieret med andre bistandsydere. 45 projekter (11% af midlerne) har været af regional art, mens 11 projekter (7%) er blevet finansieret med midler fra katastrofereserven. 36 aktioner (7% af midlerne) har haft karakter af projektforberedende undersøgelser eller faglig bistand. (Naturligvis kan en aktion samtidig indgå i flere af disse kategorier).

Den gennemsnitlige projektstørrelse for samtlige fem programmer betragtet under et ligger på omkring 3,1 mio ECU for investeringsprojekter og 0,7 mio ECU for forundersøgelser og faglig bistand (ikke medregnet mindre forundersøgelser finansieret fra posten til faglig bistand). Imidlertid er grove gennemsnit af denne art naturligvis temmelig misvisende, da de tilslører, at der er tale om meget store variationer. Til forundersøgelser er der tale om beløb fra 100 000 til 800 000 ECU (1), mens investeringsprojekter ligger mellem 0,7 mio ECU (til et vandforsyningsprojekt i Maldiverne) og 18,0 mio ECU (til et projekt vedrørende lån til udvikling af landdistrikter i Indien).

(ii) Geografisk fordeling og vigtigste modtagerlande

Som det fremgår af foranstående skema er 74% af programmidlerne blevet tildelt Asien i perioden 1976-1980. Latinamerika modtog 20%, og de ikke-associerede lande i Afrika 6%. Denne generelle fordeling er i overensstemmelse med den vejledende opdeling, der hvert år foreslås i de årlige retningslinjer.

En fuldstændig fortegnelse over de forskellige modtagerlande og -organisationer, der viser det samlede beløb, som er tildelt hvert enkelt land eller organisation mellem 1976 og 1980, er vedlagt som bilag 1. Det kan her bemærkes, at hovedparten af programmidlerne er blevet tildelt en forholdsvis lille gruppe større modtagerlande, hvilket er helt naturligt. De fem største modtagerlande (Indien, Bangladesh, Indonesien, Sri Lanka og Pakistan) tegnede sig tilsammen for 54% af de samlede programmidler, mens de ti største modtagerlande (ovennævnte lande plus Thailand, Zimbabwe, Honduras, Haiti og Bolivia) tegnede sig for 73% af de samlede midler.

Det største enkelte modtagerland var Indien, der i alt (både normale projekter og genopbygning efter katastrofer) modtog 97,3 mio ECU eller 25% af programmets samlede midler. Andre større modtagerlande var Bangladesh (9%), Indonesien (7%), Sri Lanka (6%), Pakistan (6%) og Thailand (5%).

At midlerne er koncentreret i disse store modtagerlande afspejler naturligvis blot deres størrelse og relative behov og betyder ikke, at mindre, støtteberettigede lande er blevet tilsidesat. I alt 11 lande modtog hver mellem 5% og 1% af programmets samlede midler, mens 7 andre lande hver modtog mellem 1% og 0,1% af de samlede midler.

./.

-
- (1) Beløbene til de forundersøgelser, der blev finansieret fra posten faglig bistand, var endnu mindre, ofte af en størrelsesorden på 30 000-50 000 ECU.

Når vi går over til at betragte programmets grundlæggende målsætning, der går ud på at bistå de fattigste udviklingslande, bemærker vi, at i tidsrummet fra 1976 til 1980 blev i alt 78% af programmidlerne tildelt lande med BNI per capita under 500 US \$. Lande i Verdensbankens "lavindkomstgruppe" (BNI per capita under 360 US \$) modtog 63% af de samlede midler, mens lande på FN's liste over de mindst udviklede lande (LLDC) tegnede sig for 16% af de samlede midler (1).

Ved en vurdering af disse tal bør man for det første være opmærksom på, at regionale projekter (der tegner sig for yderligere 11% af de samlede programmidler) ikke er medregnet. En væsentlig del heraf, blandt andet det faglige bistandsprogram, der finansieres gennem Den asiatiske Udviklingsbank, og støtten til landbrugsforskning via CGIAR-institutterne, var også i særdelshed orienteret mod de fattigste udviklingslandes problemer.

Det bør endvidere bemærkes, at den omstændighed, at det tilsyneladende kun er en beskedent andel af de samlede midler, der går til LLDC-gruppen, blot skyldes, at denne gruppe i sin helhed ikke er ret stor. Med undtagelse af Bangladesh er alle de støtteberettigede LLDC-lande små lande med en ret lav absorptionsevne. Bangladesh tegnede sig alene for 55% af de samlede midler til denne gruppe ikke-associerede lande med Haiti, Nepal og Laos som de andre større modtagerlande.

Endelig bør det bemærkes, at selv om bistandsprogrammet for ikke-associerede lande især er rettet mod de fattigste udviklingslande, er dette ikke dets eneste målsætning. I bistandsforordningen nævnes det også, at det bør sikres, at Fællesskabet gør sig gældende i verdens store udviklingsområder, idet der tages sigte på en rimelig geografisk ligevægt mellem disse områder. Desuden nævnes det i forordningen og de skiftende årlige retningslinjer, at man skal sørge for at fremme regionalt samarbejde.

Som programmet er opbygget for øjeblikket er det klareste udtryk for disse underordnede målsætninger naturligvis den omstændighed, at 20% af programmets samlede midler går til det latinamerikanske område, samtidig med at der ydes betydelige beløb til ASEAN- og ANDIN-landene (disse to grupper tegnede sig i alt for henholdsvis 14,8% og 6,5% af de samlede programmidler til såvel nationale som regionale projekter).

./.

-
- (1) Følgende LLDC-lande kan modtage bistand over programmet for ikke-associerede lande: Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Haiti, Laos, Maldiverne, Nepal, Nord- og Sydyemen. Verdensbankens lavindkomstgruppe omfatter foruden disse lande (med undtagelse af de to Yemen'er) også Angola, Burma, Indien, Indonesien, Kampuchea, Moçambique, Pakistan, Sri Lanka og Vietnam. Gruppen af lande med BNI per capita under 500 US \$ omfatter samtlige lande i lavindkomstgruppen samt Honduras, Thailand, Sydyemen og Zimbabwe.

Landene i disse områder hører ikke generelt til verdens fattigste. I Latinamerika hører kun Haiti hjemme i LLDC- eller endog lavindkomstgruppen, mens Honduras er det eneste andet støtteberettigede land med BNI per capita under 500 US \$. Blandt ASEAN-landene er det kun Indonesien, der hører hjemme i lavindkomstgruppen, mens Thailand og Filippinerne henholdsvis befinder sig lige under og lige over 500 US \$-tærsklen.

Selv om disse områder ikke hører til de fattigste, er de af væsentlig økonomisk og politisk betydning for Fællesskabet, og et ønske om at skabe balance i programmet for de ikke-associerede lande må nødvendigvis føre til, at en væsentlig, mindre andel af midlerne afsættes til disse områder. Naturligvis bør det også bemærkes, at der lægges særlig vægt på at sikre, at de projekter, der finansieres i disse forholdsvis mere udviklede lande, orienteres efter behovene i deres fattigste befolkningsgrupper.

(iii) Fordeling på projekttyper

Projekterne i programmet for de ikke-associerede lande kan være af forskellig art: nationale eller regionale, autonome eller samfinansierede, genopbygning efter katastrofer, forundersøgelser og faglig bistand. Skemaet på næste side viser den generelle fordeling af midlerne på de vigtigste kategorier i tidsrummet 1976-1980.

Regionale aktioner tegnede sig for omkring 11% af programmets samlede midler i tidsrummet 1976-1980. Denne kategori omfatter ikke blot projekter vedrørende egentligt regionalt samarbejde til fordel for grupper som ASEAN- eller ANDIN-landene, men også forskellige aktioner af en mere generel regional interesse såsom CGIAR-forskningsinstitutterne.

Den del af midlerne, der tildeles regionale projekter, er faldet betydeligt siden 1978, men vil sandsynligvis stige igen det næste par år, når tidligere projektforberejende arbejde på dette område (især til fordel for ASEAN) begynder at bære frugt. I almindelighed er det imidlertid vanskeligere at finde frem til regionale projekter af værdi end ved nationale projekter, især eftersom mange udviklingslande forståeligt nok er mere optaget af de påtrængende behov, som de kan se inden for deres nationale økonomi, end ved de mulige fordele de muligvis vil kunne opnå ved regionalt samarbejde.

Projekter efter katastrofer omfattende langfristet genopbygning og forebyggelsesaktiviteter, der i almindelighed ikke dækkes af sædvanlig nødhjælp, har tegnet sig for 9% af de samlede midler til programmet siden 1978 (da disse projekter første gang blev medtaget). Dette tal er i overensstemmelse med de andele, der er stillet forslag om i Kommissionens årlige retningslinjer. Det er imidlertid klart, at den andel af midlerne, der går til sådanne projekter et enkelt år, kan variere betragteligt afhængigt af behovene det pågældende år og af muligheden for at udforme aktioner af værdi med henblik på disse behov.

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt
Antal projekter	8	23	35	39	45	150
Programmidler i alt (mio ECU)	20,0	45,0	63,1	105,9	145,3	379,3
Regionale projekter						
antal	2	7	16	11	9	45
andel af midlerne (%)	17,5	21,3	17,0	7,7	6,3	10,9
Katastrofeprojekter						
antal	-	-	1	5	5	11
andel af midlerne (%)	-	-	3,2	10,5	9,6	7,1
Samfinansierede projekter						
antal	4	14	15	16	21	70
andel af midlerne (%)	45,0	53,8	52,1	38,3	40,3	43,6
Forundersøgelser og faglig bistand af generel art						
antal	1	4	14	9	8	36
andel af midlerne (%)	7,5	5,1	8,7	6,3	7,0	6,9

NB: I dette skema skelnes der kun mellem visse bestemte projektkategorier. Kategorien "forundersøgelser og faglig bistand af generel art" medtager de særlige poster til faglig bistand og administrative udgifter, men omfatter ikke faglig bistand ydet med direkte henblik på gennemførelsen af bestemte projekter.

./.

De to sidste projekttyper i ovenstående skema, samfinansierede projekter og forundersøgelser, behandles mere detaljeret senere i denne beretning. Kort sagt tegnede samfinansierede projekter sig for 44% af de samlede midler til programmet i hele perioden. Dette tal har varieret noget fra år til år, alt efter hvilke projekter der stod til rådighed, men betragtet generelt står det klart, at en væsentlig del af hele programmet er gået til projekter, der samfinansieres med andre bistandsydere.

Endelig tegnede forundersøgelser og faglig bistand af generel art sig for 7% af de samlede midler til programmet. Dette tal er forholdsvis lille i sig selv, men disse aktioner er faktisk af afgørende betydning for det samlede program i betragtning af, at de gør det lettere at undgå de flaskehalse, der opstår i mange udviklingslande i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af effektive projekter.

(iv) Fordeling på sektorer

Nedenstående skema viser den generelle fordeling på de vigtigste økonomiske sektorer af de midler, der hidtil er ydet til de ikke-associerede lande. (Vi har ændret inddelingen i forhold til tidligere beretninger for at opnå en bedre overensstemmelse med de hovedkategorier, OECD anvender). En mere detaljeret inddeling, der viser de vigtigste undersektorer, findes i bilag 2.

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt 1976-80
Programmidler i alt (mio ECU)	20,0	45,0	63,1	105,9	145,3	379,3
heraf	%	%	%	%	%	%
Landbrugsproduktion	90,0	82,4	79,0	65,3	72,9	73,8
Tjenesteydelser vedr. landbrug	10,0	17,1	12,4	24,0	9,6	15,0
Fællesinstallationer	-	-	3,5	3,0	4,7	3,2
Social udvikling	-	-	3,8	5,3	10,9	6,3
Industri	-	-	0,3	-	-	0,1
Administrative ud- gifter og faglig bi- stand	-	0,4	1,0	2,4	1,9	1,6
	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

NB: Større forundersøgelser er blevet henført til den pågældende sektor.

I overensstemmelse med den politiske målsætning, der er fastlagt i forordningen, har programmets hovedvægt udpræget ligget på landbrugssektoren og i særdeleshed på fødevarerproduktion. I de fem programmer, der betragtes her, tegnede landbrugsproduktion og andre landbrugsprojekter sig tilsammen for 88,8% af de samlede midler. Fællesinstallationer og social udvikling (der også hovedsagelig omfatter aktiviteter i landdistrikterne) tegnede sig for yderligere 9,5% af de samlede midler. Omvendt tegnede industrisektoren (der kun optræder i forbindelse med regionale projekter) sig kun for 0,1% af de samlede midler. De resterende 1,6% af midlerne gik til de særlige poster til administrative udgifter samt mindre faglige bistandsprojekter og forundersøgelser.

Inden for landbrugssektoren tegnede produktionsorienterede aktiviteter sig for 73,8% af de samlede midler, mens tjenesteydelser og lign. (låneordninger, forskning, konsulenttjeneste og uddannelse osv.) tegnede sig for 15,0%. De vigtigste undersektorer var landbrugsproduktion generelt (18,1% af de samlede midler), kunstig vanding (16,2%), og integreret udvikling af landdistrikter (11,5%) samt oplagring af afgrøder og produktionsmidler (10,1%). Husdyrhold, fiskeri og skovbrug tegnede sig for 8,0% og forarbejdning og afsætning for 5,4%. Blandt tjenesteydelserne var de to vigtigste undersektorer landbrugslåneordninger (6,4%) samt landbrugs- og levnedsmiddelforskning (6,0%).

Andre vigtige undersektorer var nødhjælpsfaciliteter (såsom beskyttelsesrum mod orkaner og oversvømmelser finansieret fra katastrofereserven), der modtog 4,2% af de samlede midler, vandforsyning og kloakering (2,5%) samt sundhedsvæsen, uddannelse og boligbyggeri (2,1%).

Det indbyrdes forhold mellem disse forskellige sektorer og undersektorer varierer naturligt nok en del fra år til år alt efter hvilke projekter, der står til rådighed. Men med undtagelse af de 2 første årsprogrammer (da totalbeløbene var for små til at frembyde noget klart mønster) har der kun været ret små ændringer i den generelle fordeling. De vigtigste aktivitetssektorer er stort set forblevet de samme, og hovedvægten på fødevarerproduktion i de fattigste udviklingslande er forblevet den vigtigste del af programmet.

II.c. 1981-programmet (foreløbige bemærkninger)

1981-programmet for ikke-associerede udviklingslande er under udarbejdelse, og det er på dette tidspunkt for tidligt at gå i detaljer vedrørende programmets karakter og dækningsområde. Visse generelle oplysninger kan dog allerede nu gives, og det endelige program vil blive forelagt i sin helhed i den næste gennemførelsesberetning.

De samlede midler, for hvilke der kan indgås forpligtelser under 1981-programmet, andrager 154,2 mio ECU, omfattende 150,0 mio ECU vedtaget som nye bevillinger over 1981-budgettet samt 4,2 mio ECU fremført fra 1980-programmet.

Retningslinjerne for 1981-programmet blev udarbejdet af Kommissionen i september 1980 og godkendt af Rådet (udviklingsspørgsmål) i november 1980. I disse retningslinjer gentages den grundlæggende politiske målsætning fra de foregående år, mens den geografiske fordeling af midlerne er sat til 73% til Asien, 20% til Latinamerika og 7% til Afrika (ligesom i 1980-programmet). Reserven til genopbygning efter katastrofer blev fastsat til mellem 5% og 10%, mens posterne til administrative udgifter samt mindre forundersøgelser og faglig bistand blev fastsat til et vejledende niveau på henholdsvis 2% og 1%.

Efter vedtagelsen af forordningen om bistand til ikke-associerede udviklingslande i februar 1981 behandles de enkelte projekter nu i det finansieringsudvalg, der er nedsat i henhold til forordningen, før de forelægges Kommissionen til afgørelse. Dette udvalg har allerede afholdt møder to gange (i juni og juli), og 2 projektserier er siden blevet godkendt af Kommissionen.

Der er på denne måde i alt indgået forpligtelser for 20,55 mio ECU (13% af de samlede midler til programmet), fordelt på følgende 5 projekter:

- ASEAN : Program vedrørende videnskabeligt og teknologisk samarbejde
(2,8 mio ECU)
- Nicaragua : ENABAS uddannelsesbistand
(0,85 mio ECU)
- Pakistan : Drikkevandsprogram, NWFP
(2,7 mio ECU)
- Pakistan : Karachi fiskerihavn
(12,0 mio ECU)
- Thailand : Frøavlscenter, sydregionen
(2,2 mio ECU)

Behandlingen af andre projektserier er for øjeblikket langt fremskreden, og det kan forudses, at der vil blive indgået forpligtelser for hovedparten af programmidlerne (mindst 75%) før årets udgang. Det kan imidlertid ikke undgås, at et mindre antal projekter, der kræver et mere indgående studium, først bliver færdigbehandlet i begyndelsen af 1982. Som tidligere bemærket vil en fuldstændig fortegnelse over de projekter, der finansieres under 1981-programmet, blive forelagt sammen med den femte gennemførelsesberetning.

III. GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMET

III.a. Generelt

Ved en vurdering af gennemførelsen af programmet for ikke-associerede lande bør der tages hensyn til en række omstændigheder af generel art. De er blevet draget frem i tidligere beretninger, men de er af så stor betydning (ligesom de stadig giver anledning til misforståelser), at det er rimeligt at gentage dem her.

For det første skal det understreges, at mange udviklingslandes absorptionsevne er stærkt begrænset. Mangel på uddannet personale (især på lavere og mellemliggende niveauer), upraktiske administrative strukturer samt flaskehalse og mangler inden for vigtige økonomiske sektorer bevirker, at forberedelsen og gennemførelsen af udviklingsaktioner i betydelig grad vanskeliggøres, og gør det således meget svært for nogle lande at udnytte de bistandsmidler effektivt, der ydes til dem. Dette problem er naturligvis særlig alvorligt for de fattigste udviklingslande.

Under disse forhold må et bistandsorgan være indstillet på at anvende betydelig tid og anstrengelser på at rådgive og bistå myndighederne i modtagerlandet med at udarbejde levedygtige udviklingsprojekter. Kun ved at forberede en lang række projekter, der kan tages op med henblik på finansiering, efterhånden som de enkelte projekter bliver klar til gennemførelse, kan det sikres, at udviklingsbistanden strømmer regelsæssigt og effektivt.

Endvidere må bistandsyderne være indstillet på at yde væsentlig støtte til modtagerlandets myndigheder med de tekniske aspekter af projekternes gennemførelse og mere generelt med at føre tilsyn med og styre hele gennemførelsesprocessen meget omhyggeligt. (Det skal dog bemærkes, at det endelige ansvar for gennemførelsen nødvendigvis må ligge hos modtageren).

Omfanget af den nødvendige støtte og tilsyn varierer, som naturligt er, betydeligt fra projekt til projekt og fra land til land. Men i mange af de fattigste lande må man være meget opmærksom på disse faktorer, hvis man vil være nogenlunde sikker på, at et projekt gennemføres effektivt, at administrative og andre forsinkelser holdes på et minimum, og at de ændringer, der måtte vise sig nødvendige som følge af uforudsete omstændigheder, foretages hurtigt og effektivt.

Siden programmet for de ikke-associerede lande startede i 1976, har Kommissionen gjort en betydelig og stadig større indsats for at klare disse problemer. For det første er en væsentlig del af de samlede midler blevet afsat til forundersøgelser og faglig bistand i forbindelse med forberedelse af projekter. Disse vigtige aktiviteter er både foregået gennem mindre forundersøgelser og faglig bistand med henblik på at udforme og afprøve projektideer i en indledende fase og gennem de større og mere detaljerede undersøgelser, der er nødvendige ved feasibility-arbejdet og detailprojekteringen.

For det andet har der også været lagt stor vægt på tilsyn med og styring af projekterne. Ud over det arbejde, Kommissionens personale i Bruxelles udfører, har der i stigende grad været anvendt regelmæssige kortvarige inspektions- og rådgivningsbesøg af eksperter udefra. Endvidere er der blevet placeret udviklingskonsulenter ved to af Kommissionens regionale delegationer (Bangkok og Caracas); disse embedsmænd er ansvarlige for tilsynet med gennemførelsen af projekter i det pågældende område.

Kommissionen erkender imidlertid, at dette arbejde bør styrkes yderligere, især i form af støtte til de myndigheder i modtagerlandet, der er ansvarlige for projekternes gennemførelse samt for tilsynet med dem og styringen af dem. I hvert fald for visse modtagerlandes vedkommende står det klart, at en repræsentant for bistandsyderen skal være permanent på stedet, hvis bistandsprogrammerne skal gennemføres uden væsentlige problemer og forsinkelser (1).

Et andet punkt, der igen bør fremhæves, er den grundlæggende kendsgerning, at gennemførelsen af projekter vedrørende udvikling af landdistrikter i de fattigste udviklingslande nødvendigvis er en langvarig proces. Som bemærket i tidligere beretninger kan et typisk mellemstort landbrugsudviklingsprojekt kræve op til to års forberedelse (fra den oprindelige projektide via feasibility-undersøgelser, forundersøgelser og detailprojektering indtil det er klart til at modtage støtte) fulgt af en gennemførelsesfase på fem år eller mere (denne fase omfatter ofte en indledende periode på måske et år til forberedelse af udbud og tildeling af kontrakter, i hvilket tidsrum der ikke sker store synlige fremskridt).

En tidsplan af denne størrelsesorden er helt normal for programmer vedrørende udvikling af landdistrikter, og det er en forkert opfattelse, at et sådant program er ineffektivt eller langsomt, blot fordi gennemførelsen af enkelte projekter varer over et år. Beklageligvis forekommer en sådan misforståelse af, hvorledes samarbejdet vedrørende udvikling af landdistrikter fungerer, stadig fra tid til anden.

Endelig kan det være nyttigt at overveje, hvilke kriterier der skal lægges til grund for vurderingen af et bistandsprograms effektivitet. Effektivitet må her nødvendigvis betragtes under flere aspekter; især er det af betydning, om bistandsmidlerne anvendes hurtigt (særlig vigtigt i perioder med hurtig inflation), om de anvendes på rette vis (dvs. i overensstemmelse med de tekniske og administrative bestemmelser for projektet), samt om de anvendes godt (med hensyn til at opnå de økonomiske og sociale fordele, der blev knyttet til projektet ved dets oprindelige udformning).

Det sidste af disse spørgsmål er så afgjort det vigtigste; hurtige udbetalinger og korrekt gennemførelse tæller kun lidt, hvis projektet var dårligt udformet, eller hvis det af en anden grund ikke gavner den befolkning, det var beregnet på. Imidlertid kan der først gives et egentligt svar på dette spørgsmål nogen tid

./.

(1) Dette er blevet draget klart frem i flere beretninger i den seneste tid, først og fremmest 1980-beretningen fra De europæiske Fællesskabers Revisionsret.

efter, at et projekt er afsluttet, når dets samlede virkning kan ses og dets effektivitet kan vurderes fuldt ud.

Da programmet for de ikke-associerede lande først blev påbegyndt i 1976, er det stadig for tidligt at foretage en signifikant vurdering af afsluttede projekter. En sådan vurdering vil med sikkerhed blive påbegyndt, så snart det er praktisk muligt, ved hjælp af de af Kommissionens tjenestegrene, der er oprettet til dette formål. I øjeblikket er det imidlertid ikke muligt, og den foreliggende beretning må derfor koncentrere sig om de to første af de ovennævnte aspekter.

III.b. Gennemførelses hastigheden

III.b.1. Forpligtelser

De enkelte projekter kan først iværksættes, når Kommissionen har truffet en officiel afgørelse om at indgå forpligtelser, og der er undertegnet en finansieringsaftale med modtageren. Som tidligere nævnt tillader Fællesskabets finansforordninger at forpligtelser i henhold til et givet årsbudget indgås enten i budgetåret eller det følgende år; dette giver den fleksibilitet, der er nødvendig til en ordentlig forberedelse og forundersøgelser i forbindelse med projekterne (1). Under de første fem programmer for ikke-associerede lande (samt begyndelsen af 1981-programmet) blev der indgået forpligtelser i følgende takt:

Forpligtelser vedrørende ikke-associerede lande

1976-1981

År	Budget-bevillinger (mio ECU)	Forpligtelser (samtlige programmer (mio ECU)	Indgåede forpligtelser, kumuleret i % af det pågældende budget			
			Budgetåret		Følgende år	
			juli	dec.	juli	dec.
1976	20,0	20,0	-	100		
1977	45,0	45,0	-	100		
1978	70,0	63,1	-	90	90	100
1979	110,0	86,9	1	73	81	100
1980	138,5	133,9	8	75	93	
1981	150,0	45,95	14			

NB: De her anførte procentsatser kan afvige en lille smule fra procentsatserne i tidligere beretninger, eftersom det her er tidspunktet for Kommissionens afgørelse (og ikke opføringen på regnskabet), der betragtes som tidspunktet for den endelige indgåelse af forpligtelsen, da dette er et mere præcist udtryk for, hvordan forpligtelsesprocessen forløber.

(1) Under 1976- og 1977-programmerne blev forpligtelsesbevillingerne ikke delt, og der skulle indgås forpligtelser for midlerne inden for det pågældende budgetår. Dette var imidlertid ikke særlig praktisk, og systemet blev ændret fra 1978 med indførelsen af delte bevillinger.

Som det fremgår af foranstående skema er der i alt blevet indgået forpligtelser for 394,85 mio ECU til individuelle udviklingsprojekter i tidsrummet indtil 31. juli 1981, hvilket udgør omkring 74% af de samlede budgetbevillinger, der er givet siden 1976. Forskellen mellem bevillinger og forpligtelser vil stort set blive udjævnet i løbet af andet halvår 1981, efterhånden som der bliver indgået forpligtelser for størstedelen af bevillingerne i 1981-budgettet.

Det kan her bemærkes, at på intet tidspunkt er bevillinger gået tabt på grund af bortfald. Der er altid blevet indgået forpligtelser for de til rådighed stående budgetbevillinger inden for det tilladte tidsrum (et år i 1976 og 1977, to år fra og med 1978). For 1980-programmets vedkommende er der endnu ikke indgået forpligtelser for et mindre beløb til to projekter, der stadig er ved at blive færdigbehandlet, men der vil givetvis blive indgået forpligtelser for disse midler før udgangen af 1981.

Det kan desuden bemærkes, at siden 1979 er der blevet indgået forpligtelser for en stadig stigende del af midlerne i den første halvdel af budgetåret (1% i 1979, 14% i 1981). Denne tendens vil givetvis fortsætte, eftersom den nye udvalgsprocedure gør det muligt at fordele projektbehandlingen mere jævnt i løbet af året. Det kommer imidlertid nødvendigvis til at tage nogen tid, før disse muligheder kan udnyttes fuldt ud, eftersom dette kræver en gradvis fremskyndelse og udvidelse af projektforberedelsen.

III.b.2. Udbetalinger

Som tidligere nævnt er udbetalingstakten på ingen måde det eneste mål for bistandens effektivitet, men den har den fordel at være let at måle. Naturligvis er den i sig selv af væsentlig betydning, eftersom det er indlysende, at alt andet lige vil hurtigere udbetalinger fremskynde virkningen af bistandsmidlerne og sikre, at deres realværdi ikke udhules af inflation.

Følgende skema viser de samlede udbetalinger til dato under programmerne 1976-1980. (Da de første afgørelser vedrørende projekter under 1981-programmet blev truffet i juli i år, er det klart, at der endnu ikke er sket udbetalinger under dette program).

Samlede udbetalte midler pr. 31. juli 1981 (mio ECU)

Program	Forpligtede midler	Udbetalte midler							Udbetalte midler i %
		1976	1977	1978	1979	1980	1981 ¹	I alt ²	
1976	20,0	-	6,1	3,3	4,3	1,3	1,3	16,2	81,1
1977	45,0	-	-	5,0	6,9	11,8	2,7	26,3	58,5
1978	63,1	-	-	-	9,0	7,8	6,9	23,7	37,5
1979	105,9	-	-	-	0,2	18,9	20,8	39,9	37,7
1980	145,3	-	-	-	-	1,2	10,8	12,1	8,3
I alt ²	379,3	-	6,1	8,3	20,4	41,0	42,5	118,2	31,2

(1) Kun de første syv måneder.

(2) Tallene for de enkelte år er afrundede, hvorfor en sammenlægning ikke nødvendigvis vil give de anførte samlede beløb.

Ved udgangen af juli 1981 androg udbetalingerne under programmerne for de ikke-associerede lande 1976-1980 i alt 118,2 mio ECU eller lidt over 30% af de samlede midler, for hvilket der er indgået forpligtelser under disse programmer. Andelen af udbetalte midler varierede fra 81% for 1976-programmet, der allerede har været i gang ca. 4 1/2 år, til 8% for 1980-programmet.

Som det kan forventes, er udbetalingernes omfang steget jævnt de seneste år, hvilket er udtryk for, at programmerne i stadig stigende grad kommer frem til forfald, og at et voksende antal projekter bliver klar til iværksættelse. Fra 1976 til 1979 blev der i alt udbetalt 34,8 mio ECU, mens der alene i 1980 blev anvendt 41,0 mio ECU og yderligere 42,5 mio ECU i første halvdel af 1981.

Udbetalingstakten fremgår mere klart af det næste skema, der angiver den kumulative andel af midlerne under hvert program, som er udbetalt i successive 12-måneders perioder (begyndende 6 måneder efter udgangen af det pågældende budgetår).

Kumulerede udbetalingssatser pr. 31. juli 1981

Program	Forpligtede midler	Udbetalte midler i % (antal måneder efter udgangen af det pågældende budgetår)				
		6	18	30	42	54
1976	20,0	-	31,5	64,9	71,9	81,1
1977	45,0	2,4	23,5	49,5	58,5	
1978	63,1	3,9	25,0	37,5		
1979	105,9	4,5	37,7			
1980	145,3	8,3				

Det billede, der fremgår af dette skema, er naturligvis forenklet, eftersom der ikke er taget hensyn til, at forpligtelserne til forskellige projekter kan indgås på forskellige tidspunkter i løbet af budgetåret eller (siden 1978) det følgende år. Det bør ligeledes erindres, at en stor udbetaling til et større projekt kan influere betydeligt på den her angivne sats for et givet tidsrum.

Når der tages passende hensyn til disse faktorer, giver tallene imidlertid et klart billede af det typiske udbetalingsmønster under ethvert program af denne art. I løbet af det første års tid er udbetalingerne nødvendigvis meget små, da der går en vis tid med at udarbejde et projekt, ansætte eksperter, udsende udbud og uddele kontrakter. I løbet af de næste to-tre år vil udbetalingerne være tilbøjelige til at stige ganske hurtigt, efterhånden som stadig flere projekter bliver klar til iværksættelse. Efter 4-5 år vil udbetalingstakten imidlertid være tilbøjelig til at falde igen, eftersom projekter med hurtig anvendelse af midlerne allerede er afsluttet og de resterende projekter nærmer sig afslutningen af deres gennemførelse.

I overensstemmelse med dette mønster udviste 1976-programmet ingen udbetalinger i løbet af de første 6 måneder, men 32% efter 18 måneder og 65% efter 30 måneder. Derefter faldt tempoet lidt og nåede 72% efter 42 måneder og 81% efter 54 måneder. 1977-programmet udviste en lidt langsommere generel udbetalingstakt, idet det nåede 59% efter 42 måneder (sammenlignet med de 72% for 1976-programmet i samme tidsrum). Imidlertid er dette stadig i bred overensstemmelse med den generelle udbetalingstakt, der kan forventes for projekter med en normal gennemsnitslevetid på omkring fem år. 1978-programmet er igen lidt langsommere med 38% efter 30 måneder.

Under 1979-programmet kan der imidlertid ses en tydelig fremskyndelse af udbetalingerne, idet 38% af programmets midler blev anvendt i løbet af kun 18 måneder. Under 1980-programmet fortsætter denne stigningstendens, idet 8% var blevet udbetalt efter kun 6 måneder. Denne fremskyndelse bør ikke overvurderes, da den i nogen grad blot skyldes en hurtig udbetaling til et bestemt projekt (det indiske gødningssstofprogram, hvortil der første gang blev ydet midler i 1979). Imidlertid er det tydeligt, at den tidligere omtalte fremskyndelse af forpligtelsestakten sammen med en forøget vægt på planlægning af udbetalingerne ved udvælgelsen og forberedelsen af projekterne begynder at bære frugt.

Dette bestyrkes yderligere af tallene for de første 6 måneder af programmernes gennemførelse. Den andel af de samlede midler til programmet, der blev anvendt i dette tidsrum, steg fra 2,4% under 1977-programmet til 4,5% for 1979 og 8,3% for 1980. Det kan endvidere nævnes, at det sidstnævnte tal ville have været endnu højere (11%), hvis der ikke i den seneste tid havde været det problem med betalingsbevillingerne, der omtales i næste afsnit af denne beretning.

De enkelte programmer og projekter behandles mere indgående senere i beretningen. Det bør imidlertid betones, at de anførte samlede udbetalingsssatser generelt er yderst hæderlige i betragtning af programmets grundlæggende orientering, dets vægt på finansieringsmæssigt langvarige projekter vedrørende udvikling af landdistrikter samt den omstændighed, at det koncentrerer sig om de fattigste udviklingslande. Endvidere er dette resultat givetvis ikke dårligere end det, der i almindelighed opnås af andre større bistandsydere inden for samme område.

III.b.3. Betalingsbevillinger

Et bestemt problem, der for nylig er opstået i forbindelse med udbetalinger under programmet for ikke-associerede lande, kræver særlig omtale. Efter en større nedskæring i omfanget af de betalingsbevillinger, der gives til programmet i 1981, har Kommissionen siden maj i år ikke været i stand til at imødekomme anmodninger om betaling til nogen af de forskellige projekter, der er blevet finansieret under dette program siden 1976.

Som nævnt tidligere i denne beretning vedtages forpligtelses- og betalingsbevillinger til programmet særskilt hvert år. Størrelsen af de beløb, der stilles til rådighed i form af forpligtelsesbevillinger, er bestemmende for omfanget af nye projekter, der kan træffes afgørelse om det pågældende år, mens størrelsen af det beløb, der stilles til rådighed i form af betalingsbevillinger, er bestemmende for, hvor meget der rent faktisk kan udbetales det pågældende år til alle igangværende projekter siden 1976.

For 1981 havde Kommissionen stillet forslag om 200,0 mio ECU i forpligtelsesbevillinger og 65,0 mio ECU i betalingsbevillinger. Imidlertid nedskar Fællesskabets budgetmyndigheder disse tal til henholdsvis 150,0 mio ECU og 23,0 mio ECU, hvilket giver en nedskæring i forpligtelsesbevillinger på 25% og i betalingsbevillinger på 65%.

Nedskæringen i forpligtelsesbevillingerne kan ikke undgå at blive mærkbar de kommende år, da det er en mindre mængde projekter, der kan finansieres under 1981-programmet. Virkningen af nedskæringen i betalingsbevillingerne var imidlertid langt mere omgående og konkret. Maj 1981 var alle de tilrådighed stående betalingsbevillinger opbrugt (herunder både 1981-bevillingerne og et mindre beløb fra 1980-budgettet, der fortsat stod til rådighed), og der kunne ikke godkendes yderligere udbetalinger. Pr. 31. juli var de udestående betalinger steget til 10,4 mio ECU, og dette tal er naturligvis steget støt siden (1).

I juli var Kommissionen i stand til at foretage en mindre midlertidig overførsel fra en anden budgetartikel og fremskaffede yderligere 1,4 mio ECU til indfrielse af nogle af de mest hastende regninger (uden dette ville tallet for udestående betalinger have været tilsvarende højere). Imidlertid var problemet af et sådant omfang, at det ved hjælp af en intern overførsel ikke var muligt at opnå mere end en meget lille og delvis løsning, og Kommissionen har måttet indføje et langt mere omfattende forslag til yderligere betalingsbevillinger til ikke-associerede lande i det tillægsbudget, der blev godkendt af budgetmyndighederne i september. ./.

(1) Hvis det havde været muligt at foretage betalinger af disse udestående regninger, efterhånden som de forfaldt, ville de tidligere anførte udbetalingsssatser naturligvis have været noget højere. Udbetalinger under 1976-programmet pr. 31. juli ville være steget til 84,1% af de samlede programmidler, mens tallet for 1977-programmet ville have været 60,3%, for 1978 42,0 %, for 1979 40,0% og for 1980 11,0%.

Disse nye midler blev frigivet omkring slutningen af september, og Kommissionen gjorde meget for at sikre, at alle udestående regninger blev betalt så hurtigt som muligt derefter. Imidlertid har de problemer, som denne påtvungne forsinkelse af betalingerne gav anledning til, været yderst alvorlige.

Forberedelsen af en serie projekter, der kan ligge klar til igangsættelse under fremtidige programmer, er blevet forsinket, da det ikke har været muligt at ansætte eksperter udefra til de kortfristede tjenesterejser, der er nødvendige for at finde frem til egnede projekter og foretage de fornødne forundersøgelser. Iværksættelsen af nyligt godkendte projekter er også blevet forsinket på grund af umuligheden af at undertegne kontrakter og i visse tilfælde at udbetale de nødvendige forskud, for at arbejdet på stedet kan påbegyndes. Endelig har refunderingen af modtagerlandenes regeringer og entreprenører for arbejde eller tjenesteydelser, der allerede er udført, måttet stoppes.

Heldigvis er dette problem af midlertidig art, og det skulle være løst, når denne beretning bliver udgivet. De her rejste problemer tjener imidlertid til at understrege, hvor vigtigt det er, at der foretages realistiske skøn over omfanget af de midler, der kræves til betalinger et givet år, og at disse skøn anerkendes, ved at der over budgettet bevilges de midler, der er nødvendige for at opfylde de forventede behov.

Det må ikke glemmes, at betalingsforløbet under et bistandsprogram af denne art ikke kan ændres i overensstemmelse med de herskende budgetmæssige stramninger i Fællesskabet. Tværtimod er omfanget af de betalinger, der forfalder et givet år, en følge af de forpligtelser, der er indgået tidligere år, og de repræsenterer en juridisk forpligtelse på grundlag af disse forpligtelser. Det er næppe i overensstemmelse med Fællesskabets image, at det ikke kan fremskaffe de nødvendige midler til at opfylde disse juridiske forpligtelser, når behovet melder sig.

III.c. Udviklingen i de enkelte programmer og projekter (1976-80)

I betragtning af det store antal projekter, der er blevet finansieret under de tidligere programmer for ikke-associerede lande, er det ikke længere praktisk muligt i en generel beretning af denne art at give en detaljeret redegørelse for udviklingen i de enkelte projekter. Man kan højst udvælge bestemte projekter, der har været særlig problemfyldte (eller vellykkede) og forsøge at udlede noget mere generelt heraf om hvilke vanskeligheder, man typisk støder på ved gennemførelsen af et sådant bistandsprogram. I de følgende kommentarer behandles de enkelte årsprogrammer efter tur, og de vigtigste konklusioner opsummeres i det sidste afsnit.

III.c.1. 1976-programmet

Der er i alt indgået forpligtelser under dette program for 20,0 mio ECU, hvoraf 16,2 mio ECU eller 81% var blevet udbetalt pr. juli 1981.

Af de otte projekter, der indgik i programmet, er tre allerede afsluttet, mens fire andre er meget nær deres afslutning. I to tilfælde er der rent faktisk opnået væsentlige besparelser, og det overvejes nu, hvordan disse midler bedst kan anvendes i forbindelse med de pågående projekter.

Det sidste projekt (Khaipur-dræningsprojektet, Pakistan) går nu tilfredsstillende fremad efter en vis forsinkelse i de første år af projektets gennemførelse, og 65% af projektilskuddet er nu blevet udbetalt.

III.c.2. 1977-programmet

Forpligtelserne under dette program androg i alt 45,0 mio ECU. Udbetalingerne androg pr. 31. juli 1981 26,3 mio ECU eller 59% af programmidlerne.

I alt 23 projekter er blevet finansieret under dette program, og heraf er de ti vel afsluttet. To andre projekter har modtaget udbetalinger mellem 60% og 80%, mens udbetalingerne til de 11 øvrige projekter ligger under 50% (medregnet to projekter, til hvilke der endnu ikke er foretaget nogen udbetalinger).

De fleste af disse projekter kører nu temmelig glat efter forskellige forsinkelser i den indledende fase. Disse forsinkelser har i almindelighed stået i forbindelse med detailprojekteringen eller ansættelsen af eksperter. Disse problemer har været særlig fremtrædende i forbindelse med kunstvandingsprojektet i Muhuri, Bangladesh (samfinansieret med Verdensbanken), projektet i det sydøstlige Sulawesi, Indonesien, samt fiskeribrugsprojekterne i Burma og Thailand (alle tre samfinansieret med ADB).

De to projekter, til hvilke der endnu ikke er udbetalt noget, samfinansieres begge med Den interamerikanske Udviklingsbank (IDB); et fiskeriprojekt i Honduras og et projekt for regionale kornlagre sammen med BCIE (Banco Centro-Americano por la Integración Economica). I begge disse tilfælde er forsinkelserne hovedsagelig opstået i forbindelse med udarbejdelsen af detaljerede arbejdsplaner og gennemførelsesordninger mellem banken og modtagerlandene samt i forbindelse med udarbejdelsen af udbud.

Endelig kan det bemærkes, at gennemførelsen af et projekt (korn- og gødningsstoflagre i Afghanistan) er blevet suspenderet af ADB som følge af den nuværende situation i landet.

III.c.3. 1978-programmet

De samlede midler til 1978-programmet androg 63,1 mio ECU, hvoraf 23,7 mio ECU (38%) nu er blevet udbetalt.

Af de 35 projekter, der finansieres under dette program, er 15 nu afsluttet eller nær afslutning (med udbetalingssatser over 90%). Heri er medregnet tre forundersøgelser, der har givet anledning til projekter i senere programmer (1).

Ti andre projekter udviser udbetalingssatser på 40% eller mere, hvilket kan betragtes som normalt for projekter på dette stadium i deres gennemførelse.

Til de øvrige ti projekter ligger udbetalingerne under 40%, og til fire af disse er der endnu ikke udbetalt midler. Også her har de største problemer optrådt i projekternes indledende fase, og i de fleste tilfælde skrider projekternes gennemførelse nu tilfredsstillende frem, efter at disse indledende problemer er blevet løst.

Således er et antal projekter blevet forsinket på grund af problemer i forbindelse med ansættelsen af eksperter; dette gælder Mahaweli Ganga-projektet vedrørende integreret udvikling af landområder i Sri Lanka (gennemføres i samarbejde med FAO), projektet vedrørende genopbygning af teplantager i Bangladesh (samfinansieret med UK), det andet tilskud til projektet i det sydøstlige Sulawesi, Indonesien (ADB) samt en undersøgelse vedrørende skovbrug i ASEAN-landene. I forbindelse med tre andre projekter (alle samfinansieret med IDB) har der været alvorlige forsinkelser ved færdiggørelsen af aftalerne mellem banken og modtagerlandet om gennemførelsen (landbrugsforskning og -oplysning, Honduras; vandforsyning i landdistrikterne, Haiti; regionalt landbrugslåneprogram, CFAD).

III.c.4. 1979-programmet

De samlede forpligtelser under dette program androg 105,9 mio ECU, hvoraf 39,9 mio ECU eller 38% af programmets midler var blevet udbetalt pr. juli 1981.

Programmet omfattede i alt 39 projekter, hvoraf otte nu er afsluttet, herunder en forundersøgelse vedrørende et projekt, der derefter er blevet samfinansieret med Belgien under 1980-programmet (Huai Mong-projektet vedrørende kunstvanding med pumper, Thailand).

Tallet for afsluttede projekter omfatter også gødningsstofprogrammet for Indien, der med et samlet tilskud på 25,0 mio ECU naturligvis har haft stor indflydelse på den gennemsnitlige udbetalingstakt for hele programmet.

-
- (1) Udvikling af nye afgrøder, Thailand, finansieret under 1979-programmet; Baturaden husdyrholdsprojekt, Indonesien, 1980; ASEAN-programmet vedrørende afgrøder, der nu overvejes med henblik på 1981-programmet.

Dette projekt (der siden er gentaget under 1980-programmet og nu igen behandles med henblik på 1981) fortjener særlig omtale som en meget vellykket form for projektf finansiering. Med den ordning, der anvendes her, benyttes Fællesskabets tilskud til indkøb af gødningsskoffer, der importeres i Indien; de lokale midler fra salget af disse gødningsskoffer på stedet udnyttes derefter til finansiering af bestemte projekter vedrørende udvikling af landdistrikter, der udvælges af de indiske myndigheder i samarbejde med Kommissionen. Disse projekter gennemføres af de indiske myndigheder, men under passende tilsyn fra Kommissionens side.

Denne fremgangsmåde gør det muligt at anvende det oprindelige tilskud hurtigt (samtidig med at det bevarer sin fulde værdi for modtageren), mens det stadig er muligt i sidste instans at anvende midlerne til projekter vedrørende udvikling af landdistrikter i de fattigste provinser i Indien. Det skal imidlertid understreges, at en sådan ordning kun kan være effektiv under ganske bestemte omstændigheder og ikke med lethed vil kunne udvides til ret mange andre udviklingslande.

Af de øvrige projekter udviser 15 udbetalingssatser over 20%, hvilket kan betragtes som normalt for projekter på dette stadium i deres gennemførelse. 15 andre projekter udviser satser under 20%, og til ti af disse er der endnu ikke foretaget nogen udbetalinger.

I mange tilfælde er disse projekter først påbegyndt for nylig eller står umiddelbart foran påbegyndelse, og udbetalingerne vil sandsynligvis vokse ganske hurtigt i løbet af det næste år. Også her er der imidlertid ofte opstået forsinkelser under de første faser af projekternes gennemførelse, og i visse tilfælde har disse forsinkelser været ret alvorlige.

Når der optræder forsinkelser, opstår den vigtigste flaskehals typisk i forbindelse med udarbejdelsen og godkendelsen af projektets endelige udformning og arbejdsplanerne. Til denne kategori hører to beskyttelsesrumsprojekter i Indien, et projekt vedrørende vandforsyning i landdistrikter, Honduras, og Chambo kunstvandingsprojektet i Ecuador (alle finansieret autonomt), samt et palmeolieprojekt i Burma (ADB), stikveje i Haiti (IDB), og et projekt vedrørende et frøavlscenter i Laos (i samarbejde med Mekong Committee). I andre tilfælde står forsinkelserne i forbindelse med ansættelsen af eksperter (kornlagre i Bangladesh og fiskeribrug i ASEAN-landene), eller en langsommelig afslutning af de administrative foranstaltninger fra modtagerens side (udvikling af gummiproduktion i Thailand og fagligt bistandsprogram, BCIE).

Endelig er gennemførelsen af to projekter i Bolivia (landbrugstælling og kunstvandring i Cochabamba) blevet suspenderet af Kommissionen på grund af de herskende forhold dér. Det andet af disse projekter samfinansieres med Tyskland, der ligeledes har suspenderet sine aktiviteter.

III.c.5. 1980-programmet

De samlede forpligtelser under dette program andrager 145,3 mio ECU, hvoraf 12,1 mio ECU eller 8,3% var blevet udbetalt pr. juli 1981. Det er klart, at programmet stadig befinder sig i de første stadier af gennemførelsen, og de fleste projekter er stadig i deres indledende fase, hvor de endnu ikke har givet anledning til anmodninger om betaling.

Imidlertid er der allerede gjort væsentlige fremskridt med en række projekter, især et større kunstvandingsprojekt i Sri Lanka (50% udbetalt), et projekt vedrørende infrastruktur i landdistrikter i Zimbabwe (68% udbetalt) og et husdyrholdsprojekt i Nepal (23% udbetalt; samfinansieret med ADB).

Flere af de projekter vedrørende landbrugsforskning, der finansieres via CGIAR, har ligeledes givet anledning til betydelige udbetalinger (hvilket da også måtte forventes i betragtning af disse projekters karakter. Til et af disse, tilskuddet til CIAT (Centro Internacional de Agricultura Tropical), ville det fulde beløb have været udbetalt, hvis midlerne til at foretage betalingen havde været til stede, da anmodningen blev fremsat.

III.c.6. Sammendrag

Som bemærket andetsteds i denne beretning er de generelle udbetalingssatser, der er opnået under programmet for ikke-associerede lande, yderst hæderlige i betragtning af den finansieringsmæssigt langstrakte karakter af de projekter vedrørende udvikling af landdistrikter, som programmet er koncentreret om.

Imidlertid gør de mere detaljerede kommentarer i det ovenstående det klart, at når der opstår problemer, er det meget ofte i forbindelse med de første faser af projekternes gennemførelse. I næsten samtlige ovennævnte tilfælde står de problemer, der er opstået, i forbindelse med den indledende fase, og de drejer sig om opgaver så som detailprojektering og udarbejdelse af arbejdsplaner, udsendelse af udbud og tildeling af kontrakter, hvervning og ansættelse af eksperter samt udarbejdelse af detaljerede administrative ordninger fra modtagerens side. I visse tilfælde er der opstået problemer i forbindelse med den rettidige tilstedeværelse af counterpart-midler, der skal fremskaffes af modtageren, eller ved forhandlingen af samfinansieringsordninger, men disse problemer har været mindre hyppige.

Hermed være ikke sagt, at problemer ikke også opstår på senere stadier af gennemførelsen. Dette hænder naturligvis, og i visse tilfælde er disse problemer i forbindelse med uforudsete tekniske eller politiske faktorer faktisk væsentlig alvorligere for projektets endelige resultat. Disse tilfælde har imidlertid været sjældne, og i almindelighed forløber gennemførelsen ret glat, når den indledende fase er afsluttet.

Denne generelle bemærkning tjener til at understrege den store betydning af, at bistandsyderen er stærkt inddraget og fører tilsyn, især i de første faser af gennemførelsen. Det er i virkeligheden i disse første faser, at hovedparten af bistandsorganets arbejde er koncentreret; det påkrævede regelmæssige tilsyn sidenhen er ikke mindre vigtigt, men er gennemgående mere rutinepræget og mindre tidskrævende.

Dette problem og dets implikationer for Kommissionen er blevet særligt nævnt i en nylig beretning fra De europæiske Fællesskabers Revisionsret (1). Med henvisning til to projekter i Bangladesh, der finansieres under programmet for ikke-associerede lande (genopbygning af teplantager, 1978, og nødlagre til korn, 1979), bemærkes det i beretningen, at begge disse projekter kunne have været påbegyndt langt tidligere, hvis Kommissionen havde haft en fast repræsentant på stedet, der kunne samarbejde med modtagerlandets myndigheder i den indledende fase.

Det står imidlertid i almindelighed klart, at Kommissionen skal være i stand til at gøre langt mere ud af de tidlige faser af projekternes gennemførelse, end det hidtil har været muligt. Dette kan kun ske, hvis Kommissionen personalemæssigt (både i Bruxelles og på stedet) styrkes på passende vis.

(1) Åraberetningen 1980

IV. SÆRLIGE EMNER

IV.a. SAMFINANSIERING

(i) Generelt

I artikel 4 i forordningen vedrørende ikke-associerede udviklingslande står der, at "en betydelig del" af den bistand, der ydes under dette program, skal gå til projekter, der samfinansieres med medlemsstaterne eller med multilaterale eller regionale organer.

Med opstillingen af denne målsætning blev der taget hensyn til de forskellige fordele, som samfinansiering kan give. Generelt betragtet giver det den enkelte bistandsyder adgang til et større udvalg af projekter, end det ellers ville have været tilfældet. Dette kan være af særlig stor betydning i forbindelse med modtagerlande, hvor en bistandsyder har begrænset erfaring. I særdeleshed kan en blanding af forskellige bistandskilder med forskellige tidsfrister og vilkår i visse tilfælde være af betydelig værdi for modtageren. Endelig kan samfinansiering mellem EØF og medlemsstater styrke Fællesskabets samlede "tilstedeværelse" i det pågældende modtagerland.

Imidlertid er samfinansiering ikke uden problemer. Behovet for koordinering mellem bistandsydere og modtagere kan være tidsrøvende og kan til tider være en alvorlig belastning for modtagerlandets administration. I visse tilfælde (afhængigt af den valgte samfinansieringsform) kan det være nødvendigt at finde frem til et kompromis mellem de forskellige bistandsyders regler og procedurer for at sikre en effektiv gennemførelse.

Generelt findes der tre forskellige samfinansieringsformer. Den første og mest almindelige er parallel samfinansiering, hvor hver bistandsyder finansierer en bestemt del af et projekt i overensstemmelse med sine egne procedurer. En anden form er fælles samfinansiering, hvor alle bistandsydernes midler lægges sammen og forvaltes efter en aftalt procedure (dette er mest almindeligt ved meget store ingeniørarbejder, hvor det er vanskeligt at udskille de enkelte bestanddele). Den tredje mulighed er kanaliseret samfinansiering, hvor en bistandsyder ikke har nogen direkte forbindelse med modtageren, men kanaliserer sine midler gennem et andet bistandsorgan. Hver af disse forskellige samfinansieringsformer har sine fordele, og en form kan være mere hensigtsmæssig end en anden ved et bestemt projekt.

(ii) Samfinansiering i programmerne 1976-80

Antallet af samfinansierede projekter, der finansieres over programmet for ikke-associerede udviklingslande, er vokset støt fra 4 i 1976 til 21 i 1980. Af de 379,3 mio ECU, for hvilke der er indgået forpligtelser under disse fem programmer, er 165,3 mio ECU eller 44% af de samlede programmidler blevet afsat til samfinansierede projekter.

Af de 150 enkeltprojekter, der finansieres over disse programmer, er i alt 70 blevet samfinansieret. Den gennemsnitlige størrelse af disse projekter er 2,4 mio ECU (mod 2,7 mio ECU for autonome projekter), og EF's andel af de samlede projektomkostninger ved samfinansierede aktioner har i gennemsnit ligget på omkring 12%.

Det følgende skema indeholder nogle grundlæggende statistiske oplysninger vedrørende samfinansierede projekter. Mere detaljerede skemaer forefindes i bilag 3.

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt
Antal projekter: i alt	8	23	35	39	45	150
: samfinansieret	4	14	15	16	21	70
Programmidler i alt (mio ECU)	20,0	45,0	63,1	105,9	145,3	379,3
heraf samfinansierede projekter (mio ECU)	9,0	24,2	32,9	40,6	58,6	165,3
Samfinansiering i % af programmidler	45%	54%	52%	38%	40%	43%
Samlede omkostninger ved samfinansierede projekter	64,4	418,5	365,9	209,0	337,9	1395,6
EØF's andel af de samlede omkostninger	14%	6%	9%	19%	17%	12%

Som tidligere nævnt er parallel samfinansiering den hyppigst anvendte form, der tegner sig for 47 af 70 samfinansierede projekter og 74% af samfinansieringsmidlerne. I alle disse tilfælde har EF's regler og procedurer for medvirken været anvendt fuldt ud. Fælles finansiering (11 projekter og 17% af midlerne) har været langt mindre hyppig, mens kanaliseret finansiering (12 projekter og 9% af midlerne) hovedsagelig har været anvendt i tilfælde, hvor Fællesskabet ikke har haft nogen direkte kontakt med modtageren, og hvor projekterne omfattede generelle faglige bistandsprogrammer iværksat af et andet organ (bilag skema I).

De vigtigste samfinansieringspartnere under programmet for ikke-associerede udviklingslande er de større internationale og regionale organer (ADB, CGIAR, Verdensbanken og IDB), der tegner sig for 98,6 mio ECU af midlerne til ikke-associerede udviklingslande. ADB var den største enkelte partner, der tegnede sig for 47,4 mio ECU, fulgt af Verdensbanken (23,5 mio ECU), IDB (15,7 mio ECU) og CGIAR (12,0 mio ECU).

I alt 17 projekter er blevet samfinansieret med EØF's medlemsstater (bilag skema III), med et beløb på 58,8 mio ECU af EØF's midler. Heraf er fire projekter blevet samfinansieret med Frankrig, fire med Italien, tre med Det forenede Kongerige, to hver med Belgien og Tyskland og et med Nederlandene (1). Der har ikke hidtil været foretaget samfinansiering med Danmark, Grækenland, Irland eller Luxembourg.

./.

(1) Desuden blev et projekt i Zimbabwe samfinansieret med deltagelse af EØF, Tyskland, Det forenede Kongerige og Nederlandene.

Det kan her bemærkes, at EØF's bidrag til projekter, der samfinansieres med medlemsstater, har været ca. halvt så stort som medlemsstaternes bidrag. Dette er et forholdsvis højt tal i betragtning af, at den samlede bilaterale bistand fra medlemsstaterne til de ikke-associerede lande er mindst fem gange så stor som EØF's midler.

Den geografiske fordeling af de samfinansierede aktioner ligner i det store og hele fordelingen for det samlede programs vedkommende, idet Asien har modtaget 70% af samfinansieringsmidlerne, Latinamerika 23% og Afrika 7%.

Fordelingen af de samfinansierede projekter på sektorer ligner også i store træk fordelingen i det samlede program (bilag skema V), idet 77% af EØF's samfinansieringsmidler er afsat til landbrugsproduktion, 15% til tjenesteydelser vedrørende landbrug og 8% til fællesinstallationer (bilag skema V). Inden for disse hovedgrupper var der imidlertid en særlig vægt på kunstig vanding (31% af samfinansieringsmidlerne mod 16% for det samlede programs vedkommende).

Endelig kan det være af værdi at betragte udbetalingssatserne for samfinansierede projekter. Følgende skema viser de gennemsnitlige udbetalingssatser for autonome og samfinansierede projekter under programmerne 1976-79 med en opdeling af samfinansierede projekter på flere forskellige kategorier. Der er ikke anført tal for 1980-programmet, da det kun er nogle få projekter i dette program, hvis iværksættelse er fuldstændigt gennemført på nuværende tidspunkt.

Gennemsnitlige udbetalingssatser pr. 31.7.1981.

Program	1976	1977	1978	1979
Autonome projekter	78%	54%	54%	20%
Samfinansierede projekter	63%	79%	33%	21%
Investeringsprojekter samfinansieret med medlemsstater	-	-	15%	0%
Investeringsprojekter samfinansieret med internationale eller regionale institutioner (1)	59%	28%	24%	17%
Samfinansierede faglige bistandsprojekter	100%	100%	79%	0%
Samfinansierede forskningsprojekter	100%	100%	90%	100%

./.

(1) Verdensbanken, ADB, IDB, BCIE

Det fremgår af ovenstående skema, at der tilsyneladende ikke er nogen særlig iøjenfaldende forskel i udbetalingsmønsteret mellem autonome projekter og samfinansierede projekter betragtet under et. Der er ganske vist visse forskelle de enkelte år, men det er vanskeligt at spore et klart mønster i de årlige variationer.

Det kan imidlertid fastslås, at bestemte typer samfinansierede projekter finansieringsmæssigt klart forløber betydeligt langsommere end gennemsnittet. Især har større investeringsprojekter samfinansieret med internationale og regionale institutioner udbetalingsmæssigt været langsomme; de samlede udbetalinger til sådanne projekter androg pr. juli 1981 28% for 1977-programmets vedkommende og 24% for 1978-programmets vedkommende mod 54% for autonome projekter under begge programmer. Udbetalingsforløbet har også været forholdsvis langsomt for investeringsprojekter samfinansieret med medlemsstater under 1978- og 1979-programmerne.

Til gengæld er samfinansierede projekter vedrørende faglig bistand og forskning forløbet væsentligt hurtigere med 100% udbetalinger i flere tilfælde. Dette er da også, hvad der måtte forventes i betragtning af, at disse projekter er af en anden karakter.

Den langsommere udbetalingstakt for visse typer samfinansierede projekter bør dog nok ikke overdramatiseres. Adskillige af de projekter, der samfinansieres med internationale eller regionale institutioner, vedrører omfattende kunstvandingsanlæg eller integreret områdeudvikling, og det er naturligt, at gennemførelsen af disse kan være mere kompleks og langsommere.

Desuden udskyder visse organer en væsentlig del af det projektforberedende arbejde og udfører det først efter, at der officielt er indgået forpligtelse for midlerne, hvorved de forlænger den tid, der "normalt" forløber mellem forpligtelse og udbetaling. ADB udsætter f.eks. som regel detailprojekteringen til udførelse inden for det færdige projekt (i modsætning til sædvanlig kommissionspraksis), mens IDB kan indgå en officiel forpligtelse allerede inden der har fundet detaljerede låneforhandlinger sted (1).

Imidlertid må et væsentligt antal samfinansierede projekter stadig anses for at have haft forsinkelser, der går ud over, hvad der normalt kan forventes; flere af disse tilfælde er nævnt i omtalen af enkelte programmer og projekter ovenfor (s. 21-25). Ligesom det er tilfældet ved autonome projekter ligger disse forsinkelser koncentreret i de første stadier af projektets gennemførelse (især på områder som ansættelse af eksperter, godkendelse af detailprojekteringen og udsendelse af udbud), og det er vigtigt, at man i fremtiden er særlig opmærksom på denne specielt problematiske fase af gennemførelsen.

IV.a.3. Sammendrag

I programmets første år var samfinansiering ofte et nødvendigt middel til at finde værdifulde projekter i lande, som Kommissionen dengang havde et forholdsvis lille kendskab til. De senere år er dette aspekt imidlertid blevet mindre vigtigt, og samfinansiering tilstræbes snarere under særlige omstændigheder, hvor den er forbundet med bestemte fordele. Her må det imidlertid ikke glemmes, at andre bistandsydere, både bilaterale og multilaterale, ofte har problemer med at finde frem til et tilstrækkeligt stort antal virkningsfulde projekter, og mulighederne for samfinansiering er derfor ikke ubegrænsede.

(1) Til gengæld udsender Verdensbanken ofte udbud, allerede inden der officielt er truffet afgørelse om at indgå en forpligtelse.

Der er også andre potentielle problemer i forbindelse med samfinansiering. For det første lader bestemte typer samfinansierede projekter til at forløbe ret langsomt udbetalingsmæssigt og at ligge under for forsinkelser i de første stadier af gennemførelsen. Dette kan til en vis grad skyldes den projekttype, der er tale om, eller skyldes samfinansieringspartnerens procedurer.

For det andet er mange modtagerlande noget forbeholdne over for samfinansiering. At skulle have forbindelse med flere bistandsydere til et enkelt projekt, der hver har deres egne procedurer og krav, kan betyde en væsentlig ekstra belastning for modtagerens administrationsapparat.

Når man erkender eksistensen af disse problemer og tager de rette skridt til at imødegå dem, kan samfinansiering dog være af betydelig værdi for både bistandsydere og modtagere.

Det må imidlertid ikke glemmes, at samfinansiering blot er et aspekt af det regelmæssige samarbejde og den samordning, der må finde sted blandt bistandsydere. Inden for Fællesskabet er kontakterne mellem Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaternes bistandsmyndigheder forøget støt, og der finder desuden en regelmæssig udveksling af synspunkter sted med de vigtigste multilaterale samfinansieringspartnere. Disse regelmæssige kontakter fører måske ikke altid til konkrete samfinansierede projekter, men de er ikke desto mindre vigtige derved, at de sikrer en bedre samordning af de enkelte projekter og programmer.

IV.b. FORUNDERSØGELSER OG FAGLIG BISTAND

Som nævnt tidligere i denne beretning er forundersøgelser og generelle faglige bistandsaktioner et særlig vigtigt element i programmet for ikke-associerede udviklingslande i kraft af deres betydning som støtte til modtagerlandene med projektforberedelse og generelt som hjælp til at overvinde de hindringer, der skyldes begrænset absorptionsevne.

Mellem 1976 og 1980 tegnede sådanne aktioner sig for 7% af de samlede midler til programmet. Dette tal omfatter ikke blot aktioner finansieret direkte af Fællesskabet (som enkeltstående projekter eller afholdt fra de særlige poster til forundersøgelser og faglig bistand samt til administrative udgifter), men omfatter også de forundersøgelseskomplekser, der finansieres indirekte gennem organisationer som ADB og BCIE. Her er dog ikke medregnet mere specifikke aktioner vedrørende faglig bistand og støtte til gennemførelsen af konkrete programmer og projekter, - aktioner, der enten finansieres særskilte eller som bestanddele af de enkelte projekter.

Til orientering indeholder bilag 4 en fuldstændig liste over sådanne forundersøgelser og generelle faglige bistandsaktioner. Det kan generelt bemærkes, at disse aktioner i det store og hele har fulgt samme geografiske og sektormæssige mønster som det samlede program. Imidlertid har behovet for forberedende undersøgelser eller faglige bistandsaktioner været noget større i bestemte modtagerlande eller inden for bestemte sektorer, og dette har ført til, at andelen af forundersøgelser i det latinamerikanske område er noget større.

./.

Som det kunne forventes, er enkeltaktioner omfattende faglig bistand eller forundersøgelser typisk forholdsvis små og forløber udbetalingsmæssigt hurtigt, skønt deres størrelse selvsagt varierer afhængigt af forundersøgelsens formål (1), og ved et par lejligheder har problemer i forbindelse med ansættelse af eksperter bevirket en vis forsinkelse i gennemførelsen (som ved projekter af "normal" størrelse).

Endelig kan det være hensigtsmæssigt kort at knytte et par kommentarer til forskellen mellem de særlige poster til administrative udgifter og kontrol (indført 1977) og til forundersøgelser og faglig bistand (indført 1979). Den første af disse poster skal hovedsagelig gøre det lettere for Kommissionen at opfylde sine forpligtelser i modtagerlandene med hensyn til evaluering, forundersøgelser og kontrol af projekter på stedet, og den har været anvendt til at finansiere kortfristet ansættelse af udefra kommende eksperter på bestemte områder med henblik på særlige evaluerings- eller forundersøgelsesbesøg eller med henblik på regelmæssige kontrolbesøg ved projekter, der allerede er i gang. Denne post har desuden været anvendt til at ansætte udviklingskonsulenter i Kommissionens regionale delegationer i Bangkok og Caracas.

Derimod er den særlige post til forundersøgelser og faglig bistand til mere direkte gavn for modtagerlandene selv, for så vidt som den giver mulighed for at anvende en fremskyndet procedure ved gennemførelsen af mindre projektforberejdede arbejder eller faglige bistandsaktioner, som modtageren anmoder om. Tidligere skulle alle sådanne aktioner godkendes individuelt på samme måde som andre, større projekter, og dette førte tydeligvis til væsentlige forsinkelser ved forberedelsen af en projektreserve. Det kan imidlertid bemærkes, at anvendelsen af denne fremskyndede procedure har været begrænset til aktioner med omkostninger på under 300 000 ECU; mere omfattende forundersøgelser og tekniske bistandsaktioner har fulgt den normale procedure for større projekter.

(1) I forbindelse med forberedelse af projekter kan der anmodes om forundersøgelser på et hvilket som helst tidspunkt fra den oprindelige fastlæggelse og evaluering, videre under prefeasibility- og feasibility-arbejdet frem til udarbejdelsen af detaljerede arbejdstegninger for ingeniør- og anlægsarbejder. Omkostningerne ved sådanne undersøgelser kan derfor variere fra 50 000 ECU eller mindre op til 1 000 000 ECU eller mere for en større projekteringsopgave.

V. KONKLUSIONER

Programmet for finansiel og faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande befinder sig nu i sit sjette år og er klart blevet en fast bestanddel af Fællesskabets samlede politik inden for udviklings-samarbejde. Internt skete der et væsentligt fremskridt i februar 1981, da forordningen med programmets grundlæggende målsætninger og procedurer blev officielt vedtaget af Rådet.

Eksternt har programmet fået en udpræget positiv modtagelse i de forskellige modtagerlande og -organisationer trods de forholdsvis begrænsede midler. Den omstændighed, at programmidlerne gives som gavebistand med mulighed for at dække lokale udgifter, hvor det er hensigtsmæssigt, er af særlig stor betydning for de fattigste udviklingslande, der er de vigtigste modtagere under programmet.

Siden programmet blev startet i 1976, har det vokset ganske hurtigt, idet forpligtelsesmidlerne er steget fra 20 mio ECU i 1976 til 150 mio ECU i 1981. I overensstemmelse med de centrale målsætninger i programmet er midlerne blevet koncentreret om projekter vedrørende udvikling i landdistrikterne i de fattigste udviklingslande, samtidig med at der tages skyldigt hensyn til behovet for en afbalanceret geografisk fordeling af midlerne.

Gennemførelsen af programmet er forløbet glat med et samlet beløb på 394,9 mio ECU i forpligtelser og 118,2 mio ECU udbetalt pr. juli 1981. Udbetalingsniveauet er steget hurtigt de seneste år, efterhånden som programmet er blevet etableret og flere projekter er kommet i gang.

Det er klart, at der har været mange forskellige problemer ved gennemførelsen af de enkelte projekter, men dette er uundgåeligt ved ethvert bistandsprogram af denne art, og erfaringerne fra programmet for ikke-associerede udviklingslande har ikke været anderledes end erfaringerne hos andre bistandsydere, der arbejder med udvikling af landdistrikter.

Der er imidlertid lagt særlig vægt på nogle af disse problemer i denne beretning. Først og fremmest har det været nødvendigt at fremhæve det centrale problem i forbindelse med absorptionskapaciteten, især i de fattigste udviklingslande. Dette gør det nødvendigt, at bistandsyderene giver betydelige støtte ved forberedelsen og gennemførelsen af projekterne og desuden opretholder en nøje kontrol med projektforløbet.

Af hensyn til disse problemer er en betydelig del af de samlede midler til programmet bevilget til forundersøgelser og faglig bistand til projektforberedelse. Faglig bistand til gennemførelsen er blevet medtaget i de enkelte projekter, hvor det er hensigtsmæssigt. Desuden har Kommissionen gjort en større indsats for at styrke sin tilsynskapacitet, både i Bruxelles og på stedet. Imidlertid har det igen vist sig nødvendigt at gøre opmærksom på de problemer, der her melder sig på grund af personalebegrænsninger.

BILAG

- 1) Fordeling af midlerne på modtagere, 1976-1980.
- 2) Fordeling af midlerne på sektorer og undersektorer, 1976-1980.
- 3) Samfinansieringsstatistik.
- 4) Liste over forundersøgelser, finansieret over programmet for ikke-associerede udviklingslande.

Fordeling af midlerne på modtagere, 1976-1980 (mio ECU)

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt 1976-80
I NORMALPROJEKTER						
Afghanistan	-	1,00	-	-	-	1,00
Bangladesh	2,50	5,00	6,60	8,00	10,60	32,70
Burma	-	1,00	-	4,90	-	5,90
Indien	6,00	12,00	15,40	25,00	28,00	86,40
Indonesien	1,00	2,00	5,50	9,90	8,20	26,60
Laos	-	-	2,00	2,10	-	4,10
Maldiverne	-	-	-	-	0,50	0,50
Nepal	-	-	3,00	-	2,20	5,20
Pakistan	3,00	4,00	4,80	6,70	5,80	24,30
Filippinerne	-	-	-	4,50	3,50	8,00
Sri Lanka	2,00	2,00	2,00	0,30	15,40	21,70
Thailand	-	1,00	0,30	5,70	13,50	20,50
Vietnam	-	2,40	-	-	-	2,40
Yemen (nord)	-	2,00	-	1,10	-	3,10
ADB	1,50	0,40	1,20	1,20	-	4,30
ASEAN	-	-	0,60	0,30	-	0,90
ICRISAT	2,00	1,00	0,80	0,80	0,95	5,55
IRRI	-	1,00	0,80	1,00	1,20	4,00
Mekong Committee	-	-	-	0,40	-	0,40
ASIEN I ALT	18,00	34,80	43,00	71,90	89,85	257,55
Bolivia	2,00	1,80	1,90	3,00	-	8,70
Ecuador	-	-	-	2,90	-	2,90
Haiti	-	-	2,40	5,00	5,50	12,90
Honduras	-	1,00	2,40	3,20	8,00	14,60
Nicaragua	-	-	-	-	2,80	2,80
Peru	-	-	-	2,00	1,00	3,00
ANDIN-gruppen	-	3,60	2,70	0,30	2,00	8,60
BCIE	-	1,80	0,43	0,50	0,50	3,23
CATIE	-	-	0,57	1,10	0,20	1,87
CFAD	-	-	1,80	-	-	1,80
CIAT	-	-	0,80	1,00	1,15	2,95
CIP	-	-	0,40	0,50	0,60	1,50
IDB	-	-	-	-	2,00	2,00
INCAP	-	1,80	-	-	-	1,80
OLADE	-	-	0,60	-	0,60	1,20
LATINAMERIKA I ALT	2,00	10,00	14,00	19,50	24,35	69,85
Angola	-	-	0,50	0,90	-	1,40
Moçambique	-	-	3,00	-	-	3,00
Zimbabwe	-	-	-	-	14,50	14,50
AFRIKA I ALT	-	-	3,50	0,90	14,50	18,90

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt 1976-80
II GENOPBYGNING EFTER KATASTROFER						
Den dominikanske Republik	-	-	-	-	4,00	4,00
Indien	-	-	2,00	4,50	4,40	10,90
Nicaragua	-	-	-	2,50	-	2,50
Peru	-	-	-	-	1,50	1,50
Sri Lanka	-	-	-	3,00	-	3,00
Zimbabwe	-	-	-	-	4,00	4,00
Mellemamerika (PAHO)	-	-	-	1,10	-	1,10
GENOPBYGNING EFTER KATASTROFER -- I ALT	-	-	2,00	11,10	13,90	27,00
III ANDRE POSTER						
Mindre forundersøgelser og faglig bistand	-	-		1,50	1,00	2,50
Administrative udgifter	-	0,20	0,60	1,00	1,70	3,50
ANDRE POSTER I ALT	-	0,20	0,60	2,50	2,70	6,00
PROGRAMMIDLER I ALT (I + II +III)	20,00	45,00	63,10	105,90	145,30	379,30

Fordeling af midlerne på sektorer, 1976-1980

	1976	1977	1978	1979	1980	I alt 76-80
Programmidler i alt (mio ECU)	20,0	45,0	63,1	105,9	145,3	379,3
heraf	%	%	%	%	%	%
I. Landbrugsproduktion						
Integreret områdeudvik- ling	-	8,4	13,9	4,7	17,9	11,5
Landbrug generelt	35,0	5,3	15,4	23,0	17,3	18,1
Kunstig vanding	37,5	26,0	13,8	16,3	11,2	16,2
Oplagring	-	32,9	24,4	7,6	-	10,1
Forarbejdning og afsæt- ning	10,0	-	-	2,4	11,0	5,4
Husdyrhold, fiskeri og skovbrug	-	6,6	8,9	9,3	8,1	8,0
Andet	7,5	3,1	2,6	2,0	7,4	4,6
(Landbrugsproduktion i alt)	(90,0)	(82,4)	(79,0)	(65,3)	(72,9)	(73,8)
II. Tjenesteydelser vedr. landbrug						
Forskning (landbrug og levnedsmidler)	10,0	17,1	4,4	6,1	2,8	6,0
Landbrugslån	-	-	6,6	17,0	1,4	6,4
Andet	-	-	1,4	0,9	5,3	2,7
Tjenesteydelser vedrørende landbrug (i alt)	(10,0)	(17,1)	(12,4)	(24,0)	(9,6)	(15,0)
III. Fællesinstallationer						
Transport og energi	-	-	1,0	-	1,7	0,8
Vandforsyning og kloake- ring	-	-	2,5	3,0	3,1	2,5
(Fællesinstallationer i alt)	(-)	(-)	(3,5)	(3,0)	(4,7)	(3,2)
IV. Social udvikling						
Sundhed, uddannelse og boligbyggeri	-	-	0,6	-	5,2	2,1
Nødhjælpsfaciliteter	-	-	3,2	5,3	5,8	4,2
(Social udvikling i alt)	(-)	(-)	(3,8)	(5,3)	(10,9)	(6,3)
V. Industri	-	-	0,3	-	-	0,1
VI. Beløb til administra- tive udgifter og min- dre faglige bistands- projekter	-	0,4	1,0	2,4	1,9	1,6
I alt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

SAMFINANSIERINGSSTATISTIKI. Samfinansieringsform, 1976-1980

	Parallel	Fælles	Kanali- seret	I alt
Antal projekter	47	11	12	70
EØF's bidrag (mio ECU)	122,5	27,6	15,2	165,3
% af i alt	74%	17%	9%	100%

II. Vigtigste samfinansieringspartnere, 1976-1980

	Medlems- stater	ADB	Ver- dens- ban- ken	IDB	CGIAR	Andre	I alt
Antal projekter	17	17	9	7	14	6	70
EØF's bidrag (mio ECU)	58,8	47,4	23,5	15,7	12,0	7,9	165,3
% af i alt	35,6%	28,7%	14,1%	9,5%	7,3%	4,7%	100%

III. Samfinansiering med EØF's medlemsstater, 1976-1980

Land	Antal projekter	Medlemsstater- nes bidrag (mio ECU)	EØF's bidrag (mio ECU)	Projektom- kostninger i alt (mio ECU)
Belgien	2	3,70	13,00	16,70
Frankrig	4	2,20	9,10	12,00
Tyskland	2	8,13	5,50	19,90
Italien	4	1,63	12,20	17,00
Nederlandene	1	0,33	0,30	0,65
Det forenede Kongerige	3	72,60	14,70	122,16
Flere medlems- stater (1)	1	35,20	4,0	40,40
I alt	17	123,79	58,80	230,31

(1) Projekt i Zimbabwe, samfinansieret med Tyskland, Nederlandene og Det forenede Kongerige i forening.

IV. Samfinansieringens fordeling geografisk, 1976-1980

	Asien	Latiname- rika	Afrika	I alt
Antal projekter	43	24	3	70
EØF's bidrag (mio ECU)	115,85	38,45	11,0	165,3
% af i alt	70%	23%	7%	100%

V. Samfinansieringens fordeling på sektorer, 1976-1980

	Landbrugs- produktion	Tjenestey- delser vedr. landbrug	Fællesin- stallationer	I alt
Antal projekter	43	21	6	70
EØF's bidrag (mio ECU)	127,8	24,0	13,5	165,3
% af i alt	77,3%	14,5%	8,2%	100%

FORUNDERSØGELSER OG FAGLIGE BISTANDSAKTIONER

I. Fuldstændig liste over forundersøgelser og faglige bistandsaktioner af generel art finansieret direkte over programmerne

År	Modtager	Betegnelse	Kategori (forunders. /f.b.)	EØF's tilskud (mio ECU)
1976	ADB	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelser	1,50
1977	YEMEN (NORD)	Wadi Rasyan-bækkenet	Forundersøgelser	0,70
	ADB	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelser	0,40
	ANDIN- GRUPPEN	Fagligt bistand til landdistrikterne	Faglig bistand	1,00
	-	Særlig post til administrative udgifter	-	0,20
1978	INDONE- SIEN	Baturaden mejericenter	Forundersøgelse	0,15
	THAILAND	Frøavlscenter, region syd	Forundersøgelse	0,10
	THAILAND	Udvikling af nye afgrøder, region nord-øst	Forundersøgelse	0,20
	ADB	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelse	1,20
	ASEAN	Regionalt program for afgrøde- behandling efter høst	Forundersøgelse	0,30
	ASEAN	Regional undersøgelse vedrøren- de anvendelse af tømmer	Forundersøgelse	0,30
	OLADE	Geotermiske undersøgelser	Faglig bistand	0,60
	BCIE	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelse	0,43
	ANDIN- GRUPPEN	Undersøgelse vedrørende alternative byggematerialer	Forundersøgelse	0,10
	ANDIN- GRUPPEN	Forsøgsprojekt vedrørende bolig- byggeri	Faglig bistand	0,40
	ANDIN- GRUPPEN	Udvikling af palmeolieproduktion	Forundersøgelse	0,40
	ANDIN- GRUPPEN	Industriel standardisering og kvalitetskontrol	Faglig bistand	0,20
	ANGOLA	Mocamedes fiskeindustri	Forundersøgelse	0,50
	-	Særlig post til administrative udgifter	Forundersøgelse	0,60

1979	SRI LANKA	Mahaweli Ganga hydrologisk forundersøgelse	Forundersøgelse	0,30
	THAILAND	Forundersøgelser vedrørende kunstig vanding, region nord-øst	Forundersøgelse	0,70
	ADB	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelser	1,20
	INDONESIEN	Projektering af kunstig vanding, Waru-Turi og Seluma-Lais	Forundersøgelse	0,80
	ASEAN	Regionalt fiskebrugsprogram	Forundersøgelse	0,30
	MEKONG COMITTEE	Faglig bistand til sekretariat	Faglig bistand	0,40
	BCIE	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelser	0,50
	-	Særlig post til faglig bistand og forundersøgelser	-	1,50
	-	Særlig post til administrative udgifter	-	1,00
1980	NICARAGUA	Faglig bistandsprogram i landdistrikter	Faglig bistand	2,80
	ANDIN- GRUPPEN	Forundersøgelsesprogram i landdistrikter	Faglig bistand	2,00
	BCIE	Fagligt bistandsprogram	Forundersøgelser	0,50
	OLADE	Regionale geotermiske undersøgelser	Faglig bistand	0,60
	ZIMBABWE	Forundersøgelsesprogram i landdistrikter	Forundersøgelser	1,00
	ZIMBABWE	Fagligt bistandsprogram	Faglig bistand	0,50
	-	Særlig post til faglig bistand og forundersøgelser	-	1,00
	-	Særlig post til administrative udgifter	-	1,70
		I ALT		26,08

NB: Ovenstående skema medtager både forundersøgelser og generelle faglige bistandsaktioner med henblik på forberedelse eller planlægning af fremtidige programmer eller projekter. Mere specielle faglige bistandsaktioner med henblik på gennemførelsen af bestemte programmer eller projekter er ikke medtaget.

Mere detaljerede oplysninger om forundersøgelser finansieret over de faglige bistandsprogrammer med ADB og BCIE fremgår af skema II i det følgende. Detaljerede oplysninger om aktioner finansieret over de særlige poster til forundersøgelser/faglig bistand og til administrative udgifter fremgår af skema III i det følgende.

II. Forundersøgelser finansieret indirekte via regionale organisationer, 1976-1980

a) Faglige bistandsprogrammer via Den asiatiske Udviklingsbank, 1976-1980

År	Land	Betegnelse	Omkostninger (1 000 ECU)
1976	BANGLADESH	Fiskeri i indre farvande	160
	BANGLADESH	Pabna kunstvandingsprojekt	176
	BURMA	Udvikling af palmeolieproduktion	172
	INDONESIEN	Bali kunstvandingsprojekt I	81
	NEPAL	Låneordning og uddannelsesinstitution for landbruget	224
	FILIPPINERNE	Mindanao kunstvandingsprojekt II	160
	SRI LANKA	Udvikling af sukkerproduktionen i Sevenagala	280
	THAILAND	Udvikling af fiskeriet i indre farvande	103
1977	BANGLADESH	Fagskoler i landdistrikter	118
	NEPAL	Sagarmatha-projektet for integreret udvikling i landdistrikter	264
1978	BANGLADESH	Brøndboring I	252
	INDONESIEN	Palmeolieforarbejdning	78
	LAOS	Støttefaciliteter til landbruget	53
	FILIPPINERNE	Palawan integreret områdeudvikling	280
	SRI LANKA	Integreret udvikling af teproduktionen	78
	SRI LANKA	Anuradhapura tørzoneudvikling	240
	THAILAND	Kunstig vanding i mellemstor målestok	280
1979	BURMA	Center for risbehandlingsteknik efter høst	120
	NEPAL	Andet projekt vedrørende integreret udvikling af landdistrikter	280
	INDONESIEN	Husdyrhold, Aceh/Nordsumatra	136
	PAKISTAN	Landbrugsteknisk uddannelse	118

NB: (1) Omkostningerne er omregnet fra US \$ efter en vejledende vekselkurs på 1,25 US \$ = 1 ECU.

(2) Et antal forundersøgelser under 1979-programmet er endnu ikke endelig fastlagt og er ikke medtaget her.

b) Fagligt bistandsprogram via BCIE, 1976-1980

År	Land	Betegnelse	Omkostninger (1 000 ECU)
1978	HONDURAS	Forundersøgelser med henblik på oliepalme-, citrus- og kakao-produktion	264
	NICARAGUA	Forundersøgelse med henblik på ethanolproduktion	184
	MELLEM-AMERIKA	Forundersøgelse med henblik på kakaoproduktion	40
1979	COSTA RICA	Forundersøgelse med henblik på lagersiloer	44
	NICARAGUA	Forundersøgelse med henblik på kakaoproduktion	200

NB: 1) Omkostningerne er omregnet fra US \$ efter en vejledende vekselkurs på 1,25 US \$ = 1 ECU.

- 2) Listen over forundersøgelser under 1980-programmet (der også omfatter saldoen af midler, der fortsat står til disposition under tidligere programmer) er for øjeblikket ved at blive gjort færdig.

III. Aktioner finansieret fra de særlige poster til administrative udgifter samt til faglig bistand og forundersøgelser

III.a. Aktioner vedrørende forberedelse og forundersøgelse af bestemte projekter

År	Land	Betegnelse	Omkostninger (1 000 ECU)
1978	SRI LANKA	Genopbygning af kokosproduktion	4
	ASEAN	Regionalt fiskebrugsprogram	19
	HAITI	Integreret udvikling af landdistrikter, region syd	52
	HONDURAS	Udvikling af mejeriproduktion	9
	ANGOLA	Havfiskeri	15
	MEKONG COMMITTEE	Faglig bistand	75
	ECUADOR	Kunstig vanding, Chambo	25
	PAHO	Beredskabsprogram ved jordskælv	3
	BANGLADESH	Sikkerhedslagre af fødevarer	<u>34</u>
	I ALT		236
1979	ECUADOR	Energiundersøgelser i landdistrikter	54
	NICARAGUA	Faglig bistand, ENABAS	127
	HONDURAS	Fiskeriudvikling	26
	THAILAND	Kunstig vanding i mindre målestok, region nord-øst	39
	HONDURAS	Udvikling af mejeriproduktion II	76
	NICARAGUA	Integreret udvikling af landdistrikter, Waslala	87
	ANDIN- GRUPPEN	Udvikling af palmeolieproduktion	15
	HAITI	Integreret udvikling af landdistrikter, Jacmel	80
	THAILAND	Opfedning og afsætning af husdyr	51
	ASEAN	Udvikling af alternativ energi	12
	BURMA	Udvikling af oliepalmer	39
	HONDURAS	Udvikling af indfødte samfund	51
	BANGLADESH	Udvikling af kunstig vanding	47

	PERU	Program for vicunja-produktion	53
	FILIPPINERNE	Undersøgelse af fiskerisektoren	30
	DEN DOMINIKAN- SKE REPUBLIK	Kunstig vanding, Juancho	73
	HAITI	Integreret udvikling af landdistrikter, Jacmel II	47
	NICARAGUA	Integreret udvikling af landdistrikter, Wasala II	267
	YEMEN (NORD)	Udvikling af skovbrug	10
	MELLEM- AMERIKA	Undersøgelse af fødevare- sikkerhed	136
	I ALT		1320
1980	THAILAND	Ing Yom Nan vandomledning	232
	NICARAGUA	Faglig bistand, ENABAS, II	23
	INDONESIEN	Undersøgelse af den kooperative sektor	30
	ANDIN- GRUPPEN	Teknologi i landdistrikter	50
	I ALT		335

III.b. Aktioner i forbindelse med gennemførelse af programmer samt tilsyn og kontrol med projekter generelt

(1 000 ECU)	1977	1978	1979	1980
Ansættelse af eksperter enkeltvis og kortfristet til undersøgelser i forbindelse med konkrete udviklingsspørgsmål i bestemte modtagerlande (1)	--	90	77	-
Ansættelse af eksperter enkeltvis og kortfristet til bistand ved projektforbereelse og kontrol	200	210	353	10
Ansættelse af eksperter til de regionale delegationer i Bangkok og Caracas	--	60	262	158
Andet	-	-	207 (2)	-
I alt	200	360	899	168

- (1) Forundersøgelser i denne rubrik omfatter undersøgelser af administrative og udviklingsplanlægningsmæssige procedurer i Indien, Indonesien, ASEAN og ADB samt en undersøgelse af de resultater, der er opnået inden for fødevaresikkerhed i Indien.
- (2) Ekstra bidrag til et 1977-projekt (levering af landbrugsmaskiner til Vietnam) til dækning af prisstigninger som følge af ændringer i valutakursen.

III.c. Resumé

(1 000 ECU)	1977 adm.udg.	1978 adm.udg.	1979 adm.udg. f.b.	1980 adm.udg. f.b.
Disponible midler	200	600	1 000 1 500	1 700 1 000
Udnyttede midler	200	596	899 1 320	168 335
heraf:				
- forberedelse og forundersøgelse af bestemte projekter (skema III.a.)	-	236	- 1 320	- 335
- gennemførelse af programmer og tilsyn med projekter generelt (skema III.b.)	200	360	899 -	168 -

adm.udg. = særlig post til administrative udgifter.

f.b. = særlig post til faglig bistand og forundersøgelser.

NB: Udnyttelsen af midlerne i de særlige poster 1980 (disse midler blev først godkendt i december 1980) har måttet tilbageholdes som følge af de utilstrækkelige betalingsbevillinger i 1981-budgettet (se s. 19-20 ovenfor). Den for øjeblikket disponible saldo vil dog blive anvendt i løbet af det næste par måneder, når der fremkommer betalingsbevillinger og der igen kan indgås nye forpligtelser.